שיהיה בהצלחה, אלי

אלי אוחנה, כדורגלן בית"ר ירושלים ארז אתמול את המזוודות והיום הוא ממריא למכלן ● בעוד שבוע בדיוק, ביום החמישי הבא, יחל את אימוניו בקבוצה הבלגית ● שיהיה בהצלחה אלי, ולהתראות במשחקי הנבחרת באוקיאניה (ראה בעמוד 2)
(צילם: יחיאל דותן)

אתלטי ארה"ב יכולים להפתיע באליפות העולם

(מנחם לס – בעמוד 6)

☆ ☆ ☆

מרים זוכוביצקי מבטיח: „אחזור"

(בעמוד 7)

חופסים שמש

לפני שבועיים הם עדיין נאבקו בליגות של ארצותיהם, עכשיו הם במלון נתניה, תופסים שמש ו„גם" מופיעים באינטרטוטו: מיכאל לאמק (בצילום מימין), הקפטן בן ה־38 של בוכום מהליגה המערב־גרמנית, שהגיע עם חברתו, דיאנה. קלאוס נילסן (שלושה שערים בנבחרת האולימפית מול רומניה ושניים מול יוון), שחקן ברונדבי הדנית, ממתין תוך שבועיים לתשובה מהליגה האיטלקית. ראה בעמוד 11
(צילם יוסי רוט)

לילדים

יום חמישי, כ"א בסיון תשמ"ז, 18 ביוני 1987 ● „ידיעות אחרונות" תל־אביב ת.ד. 9144 מיקוד 61091. (שנה תשיעית)

שָׁלוֹם, יְלָדִים

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, כְּשֶׁהָיִיתִי יַלְדָּה קְטַנָּה וְגַם תֵּל־אָבִיב הָיְתָה קְטַנָּה, נָסְעוּ בְּכְבִישֵׁי הָעִיר מְכוֹנִיּוֹת מְעַטּוֹת בִּלְבַד (רֻבָּן הָיוּ מְכוֹנִיּוֹת מִשְׁטָרָה, מְכַבֵּי־אֵשׁ אוֹ אוֹטוֹבּוּסִים), בָּרְחוֹבוֹת סָבְבוּ בְּעִקָּר עֲגָלוֹת רְתוּמוֹת לְסוּסִים, שֶׁמָּכְרוּ לַצִּבּוּר יְרָקוֹת, נֵפְט וְקֶרַח. הַבָּתִּים הָיוּ נְמוּכִים יוֹתֵר, הַדְּלָתוֹת וְהַחַלּוֹנוֹת פְּתוּחִים יוֹתֵר וְכִמְעַט כָּל מִי שֶׁעָבַר בָּרְחוֹב הָיָה יָדִיד אוֹ מַכָּר. אוֹתָם יָמִים הִסְתּוֹבְבוּ בָּעִיר כַּמָּה דְּמֻיּוֹת מְשֻׁנּוֹת שֶׁאָנוּ, הַיְלָדִים, נִמְשַׁכְנוּ אֲלֵיהֶן כִּמְכֻשָּׁפִים. בְּעִקָּר זְכוּרִים לִי שְׁנַיִם: מַקְס, וּמַדָּאם קְצָאלָה.

מַקְס הָיָה גֶּבֶר שְׁרִירִי וְשָׁזוּף, כְּבֶן אַרְבָּעִים, שֶׂעָרוֹ בְּלוֹנְדִּינִי וְאָרֹךְ, אָסוּף לְאָחוֹר וְקָשׁוּר בְּסֶרֶט (וְאָז הָיָה זֶה מַחֲזֶה נָדִיר מְאֹד), וּלְגוּפוֹ לָבַשׁ כִּמְעַט תָּמִיד בֶּגֶד־יָם בִּלְבַד. הוּא גָּר בִּמְעָרָה עַל שְׂפַת הַיָּם, מִתַּחַת לְסֶלַע אֶחָד, שֶׁכַּיּוֹם בָּנוּי עָלָיו אֶחָד הַמְּלוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים בָּעִיר – מְלוֹן הִילְטוֹן, נִדְמֶה לִי. הַגְּדוֹלִים אָמְרוּ שֶׁמַּקְס מְשֻׁגָּע וְשֶׁצָּרִיךְ לְהִזָּהֵר מִמֶּנּוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ יָדַעְנוּ טוֹב יוֹתֵר. מַקְס הָיָה אָמָּן. הוּא הָיָה מְגַלֵּף בְּעֵץ שֶׁמָּצָא בַּחוֹף, וְכִמְעַט תָּמִיד יָצְאוּ מִתַּחַת יָדָיו אֲוִירוֹנִים וַאֲנִיּוֹת מְלֶאכֶת־מַחֲשֶׁבֶת. פַּעַם קִבַּלְתִּי מִמַּקְס בְּמַתָּנָה אֲוִירוֹן מְגֻלָּף, יְפֵהפֶה, אֲבָל מִישֶׁהוּ לָקַח לִי.

מְשֻׁגָּע, זֶה מַה שֶּׁאָמְרוּ הַגְּדוֹלִים. אִישׁ מְעַנְיֵן, טוֹב־לֵב, מְיֻחָד בְּמִינוֹ – זֶה מַה שֶּׁיָּדַעְנוּ אֲנַחְנוּ.

וּמַדָּאם קְצָאלָה. אוֹתָהּ הִכַּרְתִּי פָּחוֹת, אֲבָל יָדַעְתִּי כְּמוֹ כֻּלָּם שֶׁגַּם הִיא לְעוֹלָם לֹא תַּעֲשֶׂה רַע לְאִישׁ. הִיא הָיְתָה נִגֶּשֶׁת אֵלֵינוּ, הַיְלָדִים, מְלַטֶּפֶת אֶת הָרֹאשׁ וְאוֹמֶרֶת: „קְצָאלָה, קְצָאלָה שֶׁלִּי". בַּשְּׁכוּנָה שֶׁבָּהּ גַּרְנוּ – בֵּין שְׂדֵרוֹת־נוֹרְדָאוּ לִרְחוֹב יִרְמְיָהוּ, לְיַד הַיָּם – אָמְרוּ הַגְּדוֹלִים שֶׁמַּדָּאם קְצָאלָה מְשֻׁגַּעַת וּמְסֻכֶּנֶת וְאָסְרוּ עָלֵינוּ לְדַבֵּר אִתָּהּ.

הַיּוֹם אֲנַחְנוּ כֻּלָּנוּ, גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים, יוֹדְעִים יוֹתֵר טוֹב. הַיּוֹם מְבִינִים שֶׁלֹּא כָּל הָאֲנָשִׁים דּוֹמִים זֶה לָזֶה וְלֹא כֻּלָּם בְּרִיאִים. יֵשׁ חוֹלִים בַּגּוּף וְיֵשׁ חוֹלִים בַּנֶּפֶשׁ. אֵלֶּה וָאֵלֶּה סוֹבְלִים, אֲבָל מִשּׁוּם מָה, מִחוֹלֵי הַנֶּפֶשׁ – פּוֹחֲדִים. הַחֶבְרָה מְנַדָּה מִתּוֹכָהּ בְּעִקָּר אֲנָשִׁים שֶׁמַּזְכִּירִים לָהּ אֶת הָאֱמֶת בְּלִי לְהַעֲמִיד פָּנִים, וְחוֹלֵי הַנֶּפֶשׁ פָּשׁוּט אֵינָם יְכוֹלִים – אֵין לָהֶם כֹּחַ – לְהַעֲמִיד פָּנִים. אוֹתוֹ מַקְס – אִישׁ טוֹב וּמוּזָר – לֹא הִזִּיק לְאִישׁ. הוּא רָצָה רַק לְהִתְבּוֹדֵד וְלַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁמִּתְחַשֵּׁק לוֹ וְלֹא לְדַבֵּר עִם אַף אֶחָד. אֲבָל אֲנָשִׁים נָהֲגוּ לְגָרֵשׁ אוֹתוֹ אִם הִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם וְקָרְאוּ אַחֲרָיו „מְשֻׁגָּע, לֵךְ מִפֹּה". וּמַדָּאם קְצָאלָה, מַדּוּעַ רַצְנוּ אַחֲרֶיהָ בָּרְחוֹב וְצָחַקְנוּ לָהּ עַל מוּזָרוּתָהּ וּמַחֲלָתָהּ?

צָרִיךְ לִלְמוֹד לְקַבֵּל אֶת אֵלֶּה שֶׁשּׁוֹנִים מֵאִתָּנוּ, גַּם בַּגּוּף וְגַם בָּרוּחַ. בְּכָל אֵזוֹר, בְּכָל יִשּׁוּב, יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם אֲחֵרִים וְשׁוֹנִים, שֶׁנִּרְאִים וּמִתְנַהֲגִים אַחֶרֶת מִן הַמְּקֻבָּל מִבְּלִי לְהַזִּיק לְאִישׁ, וְרַק הַיַּחַס שֶׁלָּנוּ הוּא שֶׁיְּקָרֵב אוֹתָם אֶל הַחֶבְרָה וְאֶל הַחַיִּים.

אֲגֻדַּת „אֱנוֹשׁ" נוֹסְדָה כְּדֵי לַעֲזוֹר לַאֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה, שֶׁחָלוּ בְּנַפְשָׁם, לְהִתְמוֹדֵד עִם הַחַיִּים בַּחֶבְרָה. הַיּוֹם יֵשׁ כְּבָר שִׁיטוֹת רִפּוּי כָּאֵלֶּה, שֶׁחוֹלֵי נֶפֶשׁ רַבִּים אֵינָם זְקוּקִים עוֹד לְאִשְׁפּוּז, וְגַם הַהִתְנַהֲגוּת שֶׁלָּהֶם אֵינָהּ שׁוֹנָה כִּמְעַט מִשֶּׁל אֲנָשִׁים הַנֶּחְשָׁבִים נוֹרְמָלִיִּים. אֲנִי מְתָאֶרֶת לְעַצְמִי שֶׁאִם מַקְס וּמַדָּאם קְצָאלָה הָיוּ חַיִּים הַיּוֹם, לֹא הָיוּ מְנַדִּים אוֹתָם מִן הַחֶבְרָה, וְאִם בְּאוֹתָם יָמִים הָיְתָה נִמְצֵאת אֲגֻדָּה כְּמוֹ „אֱנוֹשׁ", הָיוּ חַיֵּיהֶם קַלִּים וְנוֹחִים יוֹתֵר, וַאֲנִי לֹא הָיִיתִי זוֹכֶרֶת אוֹתָם בִּכְאֵב־לֵב כָּזֶה.

שֶׁלָּכֶם,

בינה אלפק

הַצֵּל שֶׁל צִלָּה

מֵאֵת יָאִיר זַקּוֹבִיץ

יַלְדָּה קְטַנָּה וּשְׁמָהּ צִלָּה
זְקוּקָה לְעֶזְרַתְכֶם:
אֶתְמוֹל אִבְּדָה הִיא אֶת צִלָּהּ
בְּפֶתַח שַׁעַר שְׁכֶם.

פִּתְאֹם בְּלֵב הַהֲמֻלָּה
נָטַשׁ אוֹתָהּ הַצֵּל,
אֲפִלּוּ לֹא אָמַר מִלָּה,
וּכְלָל לֹא הִתְנַצֵּל!

אוּלַי פָּשׁוּט הוּא הִתְעַצֵּל
לָנוּעַ בַּדְּרָכִים?
אוּלַי חִפֵּשׂ הַצֵּל קְצָת צֵל
בַּעֲרוּגַת פְּרָחִים.

אוּלַי פָּגַשׁ בְּצֵל עוֹבֵר
בִּשְׁבִיל מִן הַשְּׁבִילִים,
אֲשֶׁר פִּתָּהוּ: בּוֹא, חָבֵר,
לְאֶרֶץ הַצְּלָלִים?

לֹא לֹא, אֵין צֵל סָפֵק, בָּרוּר,
כָּעַס הוּא עַל צִלָּה
אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָה לוֹ פֵּרוּר
בְּעוֹד הִיא זוֹלְלָה.

"אִם הִיא תִּשְׁמַן," הַצֵּל חָשַׁב,
אֶשְׁמַן גַּם אָנֹכִי...
לֹא, לֹא אֶשָּׂא שֻׁמָּן לַשָּׁוְא,
כִּי אֵין זֶה לִרְוָחִי"

נִמְלַט הַצֵּל, אַךְ חִישׁ יָרְדָה
וּבָאָה חֲשֵׁכָה.
נִתְקַף הַצֵּל בַּחֲרָדָה
עָמַד הוּא וּבָכָה.

הַצֵּל וְגַם צִלָּה בּוֹכִים
קוֹרְאִים לְהַצָּלָה,
אָז חוּשׁוּ לְעֶזְרָה, אַחִים,
מִצְאוּ אֶת צֵל־צִלָּה!

עוגבה אוחמאק

איוניר: „בושה שמיחיץ' החליט שאני לא מתאים לנבחרת"

מאת משה שיינמן

„רק הנבחרת הלאומית, שהיא חשובה לי, מפסידה מאי הבללתי בה. זו בושה שמאמן יוגוסלבי, שלא הכיר ולא יודע את כישורי, יחליט שאני לא מתאים לה". דברי ביקורת חריפים אלה ועוד, על מאמן הנבחרת הלאומית, מילואנקו מיחיץ', השמיע אתמול מוטי איוניר, כדורגלנה הישראלי של קבוצת רודה ההולנדית, שהגיע ארצה לחופשה.

איוניר, שאינו יודע עדיין אם יחזור לשחק במכבי ת"א בעונה הבאה, אמר: „למרות העונה הבינונית שהיתה לי בהולנד, אני היום שחקן טוב יותר בשתי דרגות מכפי שיצאתי".

איוניר, אשר רק בחודשיים האחרונים הפך לשחקן הרכב ראשון קבוע ברודה, הוסיף: „מדהים שמאמן יוגוסלבי אינו מכיר בעובדה שהליגה ההולנדית טובה יותר מהישראלית. כולנו יודעים שכאן במשחקי הליגה הלאומית, שהיא חלשה, מרמים אחד את השני. מיחיץ' קבע – ללא סיבה – שאני לא מספיק טוב ואיש אינו פוצה פה. שום ביקורת. עוברים על הציבור בעיניים. למה מחכים, לכשלון באוסטרליה? לעור וערת חקירה?".

„אני מתאים למשימה הקדם אולימפית", העריך איוניר. „אני רק יכול להועיל מול המשחק האוסטרלי והניו־זילנדי".

„קראתי כיצד שמחו לאחר ההפסד לשוויץ (1:0), הנחשבת לנבחרת בינונית ומטה באירופה, כיצד טפחו על השכם בהפסד מול רומניה האולימפית (3:2), כיצד התחבקו, לאחר שעברו את החצי נגד גרמניה (2:0). אנחנו צריכים להיות מבוגרים יותר ולחשוב על הצלחות".

בהתייחסו לעונת המשחקים הקרובה, אמר: „קיימת אפשרות שאשחק במכבי ת"א, אפילו עונה אחת כמושאל. אבל יש בעיה – רודה רוצה אותי. הם טוענים שלאחר עונת התאקלמות, בשנה הבאה הביא להם תועלת רבה יותר. בונים עלי כסקורר. התקווה שלי היא, שוועדת העבודה בהולנד, לא תעניק לי רשיון עבודה. אז אהיה חופשי לחזור גם למכבי ת"א. אפשרות נוספת שאחזור – אם מנהלי רודה יקבלו את טיעוני, שלא התאקלמתי בקבוצתם".

במכבי ת"א קיימת מגמה להחזיר את איוניר. „הוא השחקן היחיד החיוני שיש לנו ענין בו", ציין אתמול מאמן הקבוצה, דרור ברינגר, המוצף בימים האחרונים בשמות כדורגלנים המבקשים להצטרף לקבוצה.

נסיעה טובה

מאת שמואל חיות

אלי אוחנה יצא היום אחר הצהריים בטיסה לבלגיה. אבל העיפות של הימים האחרונים ניכרת בו מאוד. האריזה, הפרידות הרבות התישו אותו.

„עצוב לי להיפרד משחקני בית"ר ירושלים, מהמועדון, מהתנהלה, מהמעסה, מכל מי שישלו יד־ורגל בקבוצה", אמר אוחנה לשחקנים אתמול במגרש האימונים בבית־וגן. „אחזיק לכם אצבעות בכל רגע, בכל שבת. אני מקווה מאוד שגם פה יחזיקו לי אצבעות. אני משוכנע שאחזור יום אחד לבית"ר ירושלים שברמה וביכולת, תהיה יותר טובה מהיום. אני נפרד ונוסע לארץ חדשה, אבל כל הזדמנות, ולו גם הקטנה ביותר, תנוצל על־ידי לבוא ולבקר את הקבוצה, את ישראל".

את הערב האחרון הקדיש אוחנה למשפחה הענפה. ב־7 ליולי, בעוד חמישה ימים בלבד, ילבש לראשונה את מדי האימון של מכלן. 5 ימים מאוחר יותר יצא עם חבריו החדשים למחנה אימונים בהולנד. אם יתאפשר לו, יקפוץ לראות את חבריו מבית"ר ירושלים, במשחקם מול קבוצת בוכום הגרמנית ב־18 לחודש.

בתמונה: אלי אוחנה אורז את המזוודה האחרונה (תצלום: יחיאל דותן)

צ'ילה – ונצואלה 1:3

צ'ילה גברה אמש על ונצואלה 1:3, במסגרת בית ב' של אליפות דרום־אמריקה בכדורגל הנערכת בארגנטינה. במשחק, שהיה בקורדובה, לעיני 2,000 צופים בלבד, התקשתה צ'ילה להבקיע מול ונצואלה, הנחשבת לנבחרת החלשה ביותר באליפות, שספגה 5 שערים מבראזיל בראשית השבוע.

צ'ילה הצליחה להבקיע ראשונה בדקה ה־17 מרגלי חואן־קרלוס לטלייר. כעבור שלוש דקות השוותה ונצואלה מרגלי וילטון אריוה, אולם שערו נפסל בגלל נבדל. בדקה ה־24 נבלם כדור שלח אריוה בידו של אסטנגו הצ'יליאני, והקפטן של ונצואלה פורדו אקוסטה, כבש את השער הראשון, והאחרון, לזכות נבחרתו בטורניר.

צ'ילה לחצה במחצית השניה והמשחק התחמם, והשופט נאלץ להרחיק שחקנים – את גומז מצ'ילה, וקרדו מונצואלה.

רק בדקה ה־70 החזירה צ'ילה לעצמה את יתרונה, כאשר ווררה קונטררס כבש ובדקה ה־83 חתם המחליף סלגארו את התוצאה.

טייבה העלימה הכנסות ממכבי יפו – ונקנסה

בית הדין המשמעתי של ההתאחדות לכדורגל קיבל אמש את טענתה של מכבי יפו, לפיו העלימה הפועל טייבה מהכנסותיה המשותפות, במשחק הגביע ביניהן, בעונה שחלפה.

דיין בית הדין, עו"ד מיכה ויתקון, קיבל בעקרון את טענותיו של פרקליט יפו, עו"ד יוסף יוסיפוב, לפיו מכרה הפועל טייבה כרטיסי הזמנה במחיר מלא. מעבר לקנס הכספי שהטיל על טייבה, קבע בית הדין המשמעתי, כי נמכרו כרטיסים בעוד 10 אלפים שקל, וחייב את ההתאחדות לפעול לחלוקה הצודקת של הכספים. (משה שיינמן)

הצעת חליפין בין פ"ת לבאר־שבע: הלל תמורת שושני

יוסי שושני להפועל פ"ת ורו־נן הלל להפועל באר־שבע. זוהי הצעה לעיסקת חליפין, המתגבשת בימים האחרונים בין שתי הקבוצות.

גורמים בקבוצה הפתח־תקוואית, שגישו בימים האחרונים אצל מקורבי שושני, קיבלו רושם, כי באר־שבע לא תעמוד בדרכו של השחקן הצעיר. יו"ר המועדון, אלי זינו: „בעיקרון אנחנו מוכנים לעיסקה, אך נמי תין עד שהלל יוצב ברשימת ההעברות".

ההערכה היא, כי אם הלל לא יפריז בדרישות כספיות – דרכו לנגב תהיה סלולה. (גדב רייג)

לב־רן יוסה העדב לקפוץ לוולס

השותף לשיא הישראלי בקפיצה למרחק, רמי לב־רן (7.53 מ'), חוזר העדב לבור הקפיצה, אחרי 3 חודשי העדרות בגלל פציעה. הוא ישתתף בתחרות הזמנה למשתתפי התחרות הבינלאומית לבית־ספר, הערב ב־7 בהדר־יוסף.

אם יפגין יכולת סבירה, יצורף לנבחרת הלאומית הנמצאת באירופה והמתכוננת לתחרות רבת האומות בסוונסי שבוולס.

בן־טובים שיכנע את גורדנה לחתום חוזה עם בני־יהודה

מאת זאב גולדשמיט

קצת במפתיע החליט חלוץ בני־יהודה, דוד גורדנה, לוותר על דרישתו לדירה תמורת חוזה לשלוש שנים. היום יודיע החלוץ הצעיר לראשי האגודה, כי הוא מוכן לקבל את התנאים שהציע לו הגזבר, גד מולמי.

מי שעומד מאחורי ההחלטה הוא עוזר המאמן, אהוד בן־טובים, ששיכנע את גורדנה לרדת זמנית מדרישתו. נאמר לו, שחוקי הצבא ותקנון ההתאחדות אוסרים על כדורגלנים־חיילים לקבל שכר, מעבר למה שנקבע כהוצאות. בן־טובים הסביר לגורדנה, שגם הוא לא קיבל שכר כשהיה חייל. הוא הבטיח, שבני־יהודה תבוא לקראתו בעונה הבאה, אחרי שיסיים את חשירות הסדיר בצבא.

בניגוד לגורדנה, אין חדש עם משה אייזנברג, שעדיין עומד בסירובו לחתום על החוזה הסטאנדרטי של ההתאחדות לכדורגל. החלוץ הצעיר בנבחרת הלאומית דורש שכר שנתי של כ־20 אלף דולר. בני־יהודה מוכנה מצידה, לתת לו את אותם התנאים שיקבל גורדנה (משכורת מוגדלת של חייל), המהווים הכפלת משכורתו לעומת העונה שעברה.

שוויצר: „ברצון ניקח את בן־הרוש"

מאת שמואל חיות

„אני בהחלט מעוניין בבלם אחורי כמו משה בן־הרוש מבית"ר ירושלים. אם זה נכון מה שאתה אומר לי, שהוא לשאלה – ניקח אותו ברצון, בפרט על רקע הבעיות שהתגלו עם ירון אוריב", כך אמר דוד שוויצר, מאמן בני־יהודה, על האפשרות שנוצרה להעברתו של בן־הרוש לשכונה.

בית"ר ירושלים הודיעה לבן־הרוש, שהיא עומדת לבקש על השאלתו, לכל קבוצה שתרצה, תמורת 20 אלף דולר לשנת השאלה.

הגיע המאמן החדש של חולון

עידן חדש־ישן חל אתמול בהפועל חולון עם בואו של המאמן האמריקני מארוין קסלר (בתמונה, עם מיכאל לפרדון), שיאמן בעונה הקרובה את הקבוצה ויחליף את מולי קצורין.

בעקבות כישלונות של הפועל חולון במשחקי ה„פליי־אוף" בעונה האחרונה, אחרי שהקבוצה סיימה קודם־לכן את הליגה במקום השני, החליטו בחולון להעדיף מאמן מארץ־הכדורסל. בעבר כבר אימן את הקבוצה אמריקני, איוון דאנקן.

בחולון מקווים עם בואו של המאמן האמריקני לשנב לצמרת.

קסלר כבר הספיק להשתתף אתמול בטקס סיום ביה"ס לכדורסל של המועדון. בימים הקרובים יתחיל בשיחות עם השחקנים, ובראשית אוגוסט יתחיל באימון הקבוצה.

בליגה הלאומית יהיה בעונה הבאה, מאמן אמריקני נוסף, במכבי ת"א, אך כעוזר של רלף קליין.

עוד על קבוצות הכדורסל – בעמוד 4. (כתב רפאל נאה ● צילם מיכאל קרמר)

אתמול ברבע־הגמר בווימבלדון קהל כמה ...

קאש הלם במאטס, ג'ימי היתל בזיבינוביץ', לנדל הצליף בלקונט, אדברג ניפץ את יאריד

הנסיכה דיאנה, רעייתו המצודדת של יורש העצר הבריטי, הועילה אתמול לכבד בנוכחותה המלכותית המגרש המרכזי בווימבלדון. היא „נפלה" בדיוק על משחק רבע־גמר לא־דרע בין הצ'כי איבן לנדל לצרפתי אנרי לאקונט. לנדל מצא לנכון למחות לעיניה על שיבוצו כמספר 2 אחרי בוריס בקר, בדירוג המוקדם, פלט לפחות פעם אחת קללה עסיסית למרגלות התא המלכותי, אך קינח בקידה עמוקה כאשר השלים את נצחונו. לא משעמם להם אף פעם, לבריטים, עם דיאנה... (תצלומי־רדיו: „רויטר" ו„איי.פי.")

הנסיכה – והמלך

מאת חגי קרן־צבי, לונדון

איבן לנדל (דורג 2) מול סטפן אדברג (4) וג'ימי קונורס (7) מול פאט קאש (11) – אלה הם שני משחקי חצי הגמר בווימבלדון, מחר, שנקבעו לאחר סיום משחקי רבע הגמר, אתמול.

איבן לנדל, לא רק שהכניע אתמול את אנרי לאקונט, „טורף הישראלים" בווימבלדון – 6:7 (5:7), 3:6, 6:7 (6:8), איבן גם רמז למארגני ווימבלדון, שהעדיפו את בוריס בקר כמועמד מספר 1, כשהניף אגרופים לכיוונה של הנסיכה דיאנה, שמתאו לו כפיים בחזרה בידיה העגונות־חיוורות־ארוכות.

הנסיכה הבלונדית, ישבה כ־20 מטר ממני, לבושה בחולצה אדומה משובצת לבן, הירבתה לשוחח עם שכניה, אך היתה מרוכזת בנקודות הנכונות, כולל בעת שאיבן פלט „מתחת לרגליה" קללה עסיסית. רוח נשבה במגרש המרכזי בווימבלדון, ורק דיאנה, בתא המלכותי, לא התעטפה במעיל.

משמעת עצמית נדירה של לנדל המצויין איפשרה לו לסגור פיגור בשובר השוויון של המערכה הראשונה. העצבים של לקונט בגדו בו הפעם (למה זה לא קרה לך, אנרי, מול גלעד או עמוס), ואנרי הפסיד את שובר השוויון בשגיאה כפולה.

הצלפות של לנדל ותשובות אדירות שלו כגב יד, שעושות נקודות בו במקום, יריות ממש, ותנועת צוואר, כמו של תלמיד נזוף, אצל לקונט המוכה – 6:3. אולי הטילים של לנדל היו תעמולה לספר הלימוד. שלו „להכות חזק". לנדל, יותר מרוכז מלקונט, יותר טוב במצבים קשים על יד הרשת, לא התרשם מ„אליי־אנרי" ביציע. אליי אנרי, זה גם קרימה אנרי וגם – „לך אנרי".

בשובר השוויון של המערכה השלישית, שיחק אנרי אחראי, כשהישווה בקשי רב ל־6:6 ועשה מזה חגיגה גדולה. שתי הנקודות הבאות היו כבר בידיים של איבן. קידה קלה לנסיכה „ראי", אחרי 2:19 שעות. לנדל בחצי־הגמר נגד אדברג.

סטפן אדברג כמעט שנדבק אתמול במגפה השבדית – הפסדים – מול בן־ארצו, אנדרס יאריד. יאריד, משתייך, תסלחו לי, לאסכולה של הטניסאים השבדים הרי־משעממים, שבראשם צועד יואכים ניסטרום. גם ויל־אנדר יושב על הגדר של אסכולה זו. אדברג־לא.

יאריד הנמוך והרגשן הבין, שבכליו שלו לא יכה את סטפן. לכן הכין הפתעה לאדברג: הוא שיחק אדברג – רץ לרשת. לא יאומן ממש. אדברג ראה מולו אדברג. יאריד שיחק כמו ראי מול סטפן וזה עשה את המשחק פחות משעמם מהצפוי, בעיקר – אחרי שיאריד לקח מערכה 4:6.

אדברג, טניסאי מאוד מעניין, אבל עם כושר דיבור־מילמול של ספינקס, הפסיק לתת ליאריד אסיסטים. הוא גם ניפץ לאט לאט, כמו גדול, קצת כמו קונורס מול פרנפורס, את החיקוי שעמד מולו. היכולת הזו הקפיצה את סטפן לנקודה הרחוקה ביותר שהגיע בווימבלדון – חצי הגמר. התוצאה מדברת בעד עצמה: 4:6, 1:6, 3:6.

ועכשיו תורו של ג'ימבו. קריאות היידה „בובו" לא החדירו אתמול דלק ל־100 הקילוגראמים ו־1.93 מ' של סלובודאן זיבינוביץ', 24, מיוגוסלביה. ג'ימי קונורס ב„שיגעון רשא" ניצח 6:7 (5:7), 5:7, 3:6, והוא בפעם ה־11 בחצי הגמר, במקום בו הוכתר פעמיים.

קונורס אוטו־סוטיטו בן 35 ואי אפשר לדעת אם הוא גומר קריירה, או מתחיל חדשה. בהצלפות מהאוויר, אסים וכדורים בדייקנות דיגיטאלית לפינות, היכה קונורס בנוק־אאוט את הר האדם הסלבי. ההלם ניכר בעיניו של ה„בובולינה", וגם כשברע בנסיון להתאושש, לא עזר לו. זה דווקא נראה כמו תנועת יאוש.

כשירדו השניים יחד מהמגרש, ידע סלובודן, שהיה אשתקד בחצי הגמר, למי היו מחיאות הכפיים.

יריבו של ג'ימבו בחצי הגמר יהיה פאט קאש, שהלם במאטס ווילאנדר (3) 3:6 (5:7), 4:6. מסדק רשת יוצא מהכלל של האוסטרלי, החזיר אותו לחצי הגמר, אחרי שהיה בשלב זה ב־1984.

כבר נותר מעט מאוד דשא על המגרש המרכזי, רואים בו המון חימר. אך גם על הצבע החום־צהוב־ירוק, הכביר עליו לא המתדר השבדי. קאש, עם סרט על שיער הארוך, עשה לו בלגן בקרבות פנים־אל־פנים ליד הרשת. אחר כך קינח האוסטרלי עם כדורי פינות ואסים.

נבון: לא לגמור מווימבלדון

שר החינוך והתרבות, יצחק נבון, השיב אתמול בשלילה לפנייתו של מנכ"ל רשות השידור, אורי פורת, לאפשר את שידור משחק הגמר לגברים מווימבלדון בשידור חי, ביום ראשון הקרוב, בשעה 16.00.

שר החינוך והתרבות טען ככל הנראה מאחורי החלטת הטלוויזיה החינוכית, שלא לאפשר את שידור המשחק.

לעומת זאת, משחקי חצי הגמר, כפי שפורסם, יועברו בשידור ישיר, ביום שישי אחר הצהריים. את הגמר – כך לא יחול שינוי של הרגע האחרון – אפשר יהיה לראות, ככל הנראה, לפחות בערוץ של שכנינו ממזרח. (רבקה נוימן)

מזכ"ל איגוד הטניס היהודי: נניף את דגל ישראל ונגנן את „התקווה"

מאת חגי קרן־צבי, לונדון

העוד תיתן לנבחרת הטניס הישראלית מיטבה ותבשילים בנוסח ישראלי – כך הבטיח אתמול מזכ"ל האיגוד היהודי בטניס, מר ראדי לדור הרניק, ויו"ר האיגוד הישראלי, בפגישה רשמית שהשניים קיימו בווימבלדון. ראדי הבטיח להניף את דגל ישראל ולנגן את „התקווה" בטקס הפתיחה, ב־25 בחודש, ביום השני של התחרות.

בפגישה נכח גם אביל גוהאר, האחראי על אירגון התחרות עם ישראל בבוורילהלי, בין ה־24 ל־26 ביולי.

האבטחה תהיה קפדנית, וכבר נערכו פגישות תיאום בין אנשי ביטחון ומשטרה הודים, מסר ראדי. „אם החלטנו לארח את התחרות אז נעביר את הביטחון כהלכה", הוא אמר להרניק בפגישה. ההודים ידאגו גם לצד הרשאי, ויספקו מים מינרליים לישראלים.

ההודים אמרו שלא יוכלו לארגן את הארוחה המשותפת המסורתית לכבוד הישראלים בתום התחרות. „אם זו תהיה הבעיה, אז לא נורא", אמר לי הרניק.

האיצטדיון שייארח את התחרות, על דשא, כולל בערך 2,000 מקומות.

החום הצפוי – 40 מעלות – וצפויים גשמי מונסון מתאומיים.

ראדי גילה שעבודות הריגול ההודית אחר הישראלים התחילה עוד במוקדמות לקראת ווימבלדון, לפני כשבועיים. הוא סיפר כמה חסר מזל היה גליקשטיין להחמיץ את הכניסה לווימבלדון. „כמובן שראינו את המשחק שלך", אמר.

הטניסאים ההודים ישתתפו בטורניר נוסף לפני שיתכנסו בהודו בערך ב־18 ביולי, לאימונים לקראת התחרות עם ישראל. הכוכב, ראמש קרישנאן, ושחקן הזוגות אנאנד אמריטראג', ישחקו בשטוטגרט. ויג'אי אמריטראג', אחיו של אנאנד, ישחק על דשא בניופורט רוד־איילנד, ארה"ב, שם זכה בתואר שלוש פעמים.

אתמול בווימבלדון

רבע־גמר

גברים

● 2 – איבן לנדל – אנרי לקונט (צר') 6:7 (5:7), 3:6, 6:7 (6:8).
● 4 – סטפן אדברג (שבדיה) – אנדרס יאריד (שבדיה) 6:4, 4:6, 1:6, 3:6.
● 7 – ג'ימי קונורס – סלובודאן זיבינוביץ' (יוג') 6:7 (5:7), 5:7, 3:6.
● פאט קאש (אוסטרליה) – מאטס וילאנדר (שבדיה) 3:6, 5:7, 4:6.

נשים

● 1 – מרטינה נברטילובה – דאיין באלסטראט (אוסטרליה) 2:6, 1:6.
● 2 – סטפי גראף (מר') – גבריאלה סאבאטיני (ארג') 6:4, 1:6, 1:6.
● 3 – כריס אוורט (ארה"ב) – קלאודיה קודה־קילש (מר', 8) 1:6, 3:6.
● 5 – פאם שרייבר (ארה"ב) – הלנה סוקובה (צ'כיה) 6:4, 6:7 (1:7), 8:10.

בחצי־הגמר

גברים	נשים
● איבן לנדל – סטפן אדברג	● מרטינה נברטילובה – כריס אוורט
● ג'ימי קונורס – פאט קאש	● סטפי גראף – פאם שרייבר

סטפי גראף „צדה" את האיילה הארגנטינאית

סטפי גראף מגרמניה גברה אתמול על האיילה הדרומית מארגנטינה, גבריאלה סאבאטיני, ברבע־הגמר בווימבלדון 6:4, 1:6, 1:6.

סטפי בכלל לא־גדול בין בנות ה־18, שער לפני זמן קצר. לא היה להן רישיון נהיגה. אומרים שאפילו לא קיבלו נשיקה צרפתית. פשוט אין להן זמן לחבר.

דו־קרב בין רגלים יפות לתיפארת: שוטפות – של ה„אינדיאנית", הלוחמת האמזונה של ארגנטינה בטוריה, והיוורות, שכנראה לעולם לא יתכסו צבע, של סטפי.

שתי היריבות הוותיקות, כריס אוורט ומרטינה נברטילובה, הגיעו אתמול על מרשאות ווימבלדון, לקראת מפגשן ה־73. אוורט לא התקשתה מול הגרמניה קלודיה קודה־קילש, ונברטילובה, זמנו היה, לא התקשתה מול ה... בילה 34:38 במאזן המשחקים מול כריס, העיפה את האוסטרלית דיאן בלסטארט.

בקרב הגבוהות, שתיהן מעל 1.80 מ', ניצחה האמריקאית פאם שרייבר את הצ'כית הלנה סוקובה.

בדרך מחיפה לת"א עלה ג'ונתן דלזול על שירטון של חפר

מאת רפאל נאח

ניסיונה של הפועל ת"א להעביר לשורותיה את כדורסלן הפועל חיפה, ג'ונתן דלזול, עלה אתמול על שירטון, בעקבות הודעתו של רכז הכדורסל בהפועל, איתן חפר, כי לא יחתום לפי־שעה על השיחרור.

„בינתיים יש צו־מניעה של בית־משפט לגבי העברות שחקנים מהקבוצה. ישבתי היום עם יו"ר העמותה החיפנית, דורון קימלוב, וכל עוד קיימת אי־ודאות לגבי המשך קיומה של הקבוצה, איני יכול לתת יד להעברת שחקן כלשהו", אמר חפר והוסיף: „אם יתברר כי הקבוצה תוכל להתפרק וכי אין ברירה, מבחינה משפטית, אלא לשחרר את דלזול – אם לא עמדו בחוזה עימו, אצטרך לפעול בהתאם. מחר (היום – ר.נ.), אבדוק עם מזכ"ל הפועל, יצחק אופק, את כל נושא הפועל חיפה".

□ חפר אמר עוד, כי בכל מקרה נראה לו, כי יחדש את הרשמת הקבוצה, עד לסיום הארכה של עשרת הימים שקיבלה.

□ מזכיר מועצת־פועלי־חיפה, משה ורטמן, החליט אתמול לרשום בימים הקרובים את הקבוצה ולשלם גם את הקנס בסך אלף שקל על האיחור, מוסר כתבנו גולן חזני. במקביל החזירה מ.פ.ח. את הכדור לעמותה. ורטמן קרא אתמול לחברי העמותה לקיים את התחייבותם ולנהל את קבוצת הכדורסל גם בעונה הבאה. דורון קימלוב מסרב לקבל חזרה את התיק ללא סיוע מיידי. בינתיים התפטר מחזיק תיק הפועל, יצחק מדר. את מקומו תמלא ועדה מיוחדת שהוקמה לצורך הטיפול בענייני הפועל ובראשה יעמוד אברהם בית־הלוי. □ באותו עניין אמר היועץ המשפטי של מ.פ.ח., עו"ד חיים מלכה: „אם יתברר שמישהו מאנשי העמותה חתם על הסכם לשחרורו של דלזול בלא לקבל את אישורו של מדר, נגיש נגדו תביעה לביהמ"ש". חבר העמותה דורון קימלוב, שקרא על כוונת מ.פ.ח. להגיש תלונות במשטרה, נגד חברי העמותה הגיב: „שיבואו לעצור אותי. פעם ראשונה שאני שומע, שעל הפרת הסכם פונים למשטרה. אני לא פניתי למשטרה כשמ.פ.ח. לא עמדה בהתחייבויותיה כלפינו".

□ סטיב מאלוביק, יליד ארה"ב, כדורסלן אליצור נתניה בן ה־31, התגייס אתמול לצה"ל. □ נבחרת ישראל לא תקיים משחקי־הכנה בבלגיה בדרכה לטורניר דרג ב' בספטמבר בפלובדיב, בולגריה. המאמן הלאומי החדש, משה ויינקרנץ, תומך בקיום משחקי־מבחן בארץ. לקראת תחילת האימונים באוגוסט יזמין המאמן סגל מצומצם שיכלול 12־13 שחקנים. לבולגריה יסעו עשרה כדורסלנים בלבד.

□ „לא ייתכן מצב שאיגוד־הכדורסל יקבע את גובה משכורותיהם של המאמנים", אמר אמש „מר כדורסל", יהושע רוזין, ותיק המאמנים, מעל 40 שנה במקצוע. רוזין מתקומם נגד הצורה בה הוזמנו מאמנים להחקר על גובה משכורותיהם. „אלה שנקטו בפעולה כזאת היו חייבים לחשוב פעמיים קודם לביצועה. מזה שנים אנו מעוניינים בקשר עם איגוד־הכדורסל ו'מושכים' אותנו, לכן האיגוד אינו רשאי להיות הגוף המפקח על גובה התשלומים למאמנים. כיצד רוצים אנשי המקצוע בקידום הנוער, אם אישרו פרוטות עבור תשלום למאמני קבוצות צעירות?! איזה מאמן רציני יסכים לאמן נוער בתנאים כאלה?", זעם רוזין.

□ „ליגת הקיץ" בכדורסל תצא ביום א' הקרוב לדרכה, באולם ברמת־השרון, בסגנון אמריקני. זו תהיה אומנם שונה מליגת־הקיץ הנפלאה של הארלם, לפחות בציבעם של השחקנים (כאן לא יופיעו שחורי־עור אלא רק ישראלים), אבל המתכונת תהיה דומה: המשחקים יחולקו לארבעה רבעים בני 12 דקות, כל כדורסלן יחוייב לשחק במהלך רבע אחד לפחות, השחקנים יצטוו לשמור אישית, לכל קבוצה יינתן פסק־זמן אחד בכל רבע. בהפסקות המשחקים ייערכו תחרויות על פרסים.

□ איגוד הכדורסל, שהכריז כבר על פגרה מפעילות, אינו מכיר במשחקים ואסר שיגור שופטים רשמיים. המשחקים ינוהלו בידי המאמנים שיהיו חופשיים באותו שבוע.

□ בינתיים נקבעו השחקנים לסיבוב הראשון של המשחקים ביום א'. במשחק ראשון (ב־6 בערב) יתמודדו: אמ.פי.אס. נגד „פוינט 9" וב־8 ישחקו „ספולדינג" נגד „הייטק" (כעבור שבוע יבחרו מאמנים חדשים בקבוצות חדשות).

□ בקבוצת „ספולדינג", בהדרכת אלי קאנטי, יופיעו בין היתר: אבנר שם־טוב, נדב הנפלד, שי כספי, אבי מזרחי, אבי שילר ושלמה סלינס. „הייטק" (ישראל לב): עומר יעקבי, אור גודן, אריק מנקין, שמעון אמסלם, יואב קרמן, גל קנו, ירדן רוזנברג, אייל חי. „פוינט 9" (אפי בירנבוים): תומר שטינהאואר, יהודה לוי, עמוס פרישמן, חיים מרקוביץ, גלעד כץ, זהר צמבליסט. „אמ.פי.אס" (משה ויינקרנץ): ג'ון ויליס, ישראל אלימלך, משה רייס, אבי מאור, חיים זלוטיקמן, הילי זמורה, רונן גינזבורג, אורן שמר.

□ החלטת ההתאחדות הבינלאומית למנות את שופט־העבר הבינלאומי, יוסף ברגמן, כמשקיף רשמי, הדאיגה כמה חברים בישיבת סיעת הפועל שנערכה שלשום. אלה השתוממו על כך שהמינוי נעשה מאחורי גבו של איגוד־הכדורסל וללא המלצתו.

□ גרג רובינסון, כדורסלן אמריקני שנבחן במגרה באליצור נתניה, הגיע אמש בפעם השנייה לישראל, על־מנת להיבחן בקבוצת אליצור נווה־דוד/רמלה, העולה החדשה ללאומית. רובינסון (2.06) הופיע בקבוצה אתמול, עם בואו, התעניינו קבוצות נוספות באפשרות להחתמתו.

אם הדברים שאמר לעיתון U.S.A TODAY נכונים:

מייקל־ריי ריצ'רדסון לקח סמים גם בישראל

זוכרים את מייקל־ריי (שוגר־ריי) ריצ'רדסון שבא ארצה בסתיו שעבר כדי לחזק את הפועל רמת־גן בכדורסל, כחלק מתבנית השיקום שלו מסמים? כן, אותו ריצ'רדסון שנפסל על ידי ה־N.B.A בגלל שימוש בסמים, והורחק מפעילות עד לפברואר 1988.

ובכן אחרי שחזר לארה"ב מהשהות הלא מוצלחת בישראל (ולא הורשה לשחק כאן ע"י פיב"א) הוא חתם על חוזה הופעה בליגת ה־U.S.B.L. ליגה חצי מקצוענית המקיימת את משחקיה בקיץ. בקבוצותיה משחקים מי שהיו, ומי שרוצים להיות כוכבים ב־N.B.A.

ריצ'רדסון חתם בחודש מאי על חוזה עם קבוצת לונג־איילנד נייטס, אבל נזרק ממנה בגלל התנהגותו החברתית. כיום הוא משחק בקבוצת ג'רסי ג'מרס שבסיסה בניו־ג'רזי, בה הוא גר עם אשתו.

העיתון U.S.A TODAY פירסם כתבה על ריצ'רדסון, שבמחצית הראשונה של העשור היה אחד הפליימייקרים הגדולים בליגה, ועל שיקומו בדרך חזרה ל־N.B.A. ריצ'רדסון אומר שם „אני נקי מסמים מזה ארבעה חודשים".

חשבון פשוט יגלה, שאם ריצ'רדסון אינו משקר והוא אכן נקי מסמים רק ארבעה חודשים (אין לו סיבה לומר שהוא נקי פחות זמן מאשר הזמן האמיתי, כי ככל שהוא נקי יותר זמן סיכויו לחזור לשורות המקצוענים גדולים יותר), הרי שבזמן שהותו כאן בארץ, לפני חצי שנה ויותר, הוא לא היה נקי. במילים אחרות ריצ'רדסון, כנראה, לקח קוקאין גם כאן בישראל. המאמן/מטפל שלו בארץ, אברהם חמו, לא ידע זאת.

העתון מתייחס בקיצור רב לתקופת שהותו של ריצ'רדסון בארץ. ריצ'רדסון סיפר לכתב כי היה מאמן בישראל, אבל לא יחזור על כך „כי זה מאד קשה, השחקנים מקטרים ומתלוננים כל הזמן".

מייקל־ריי ריצ'רדסון עם המאמן/מטפל בארץ, אברהם חמו. האם לקח סמים גם תחת עינו הפקוחה של קצין המשטרה לשעבר (תצלום: יוסי רוט)

צו־ביניים נגד שר העבודה בנושא קיפוח זכויות כדורגלנים בביטוח הלאומי

מאת מיכל פוליטי

„המוסד לביטוח לאומי מקפח את הכדורגלנים", טוענים ארבעה כדורגלנים, שעתרו לבג"ץ נגד שר העבודה והרווחה והמוסד לביטוח לאומי. בג"ץ הורה אתמול לשר העבודה והרווחה להשיב בתוך תשעים יום לטענות הכדורגלנים.

העותרים: האחים עודד וגדי מכנס, השוער משה מרכוס ואבי כהן, נציג ארגון הכדורגלנים, טוענים באמצעות פרקליטיהם, עו"ד ידין מכנס ובני לוינבוק, כי מעמדם של השחקנים אינו מוגדר. הם אינם שכירים ואינם עצמאים. נופלים בין הכסאות.

מהעתירה עולה, כי עקב מעמדם המיוחד משלמים השחקנים למוסד לביטוח לאומי סכומים גבוהים, כמעט כשל עצמאים, אך אינם נהנים מהזכות החשובה שמעניק הביטוח הלאומי – ביטוח תאונות עבודה. מתברר, שכאשר מזנק השוער מרכוס ו„מתאבד" על כדור, הוא יודע שמבחינת הביטוח הלאומי, נחשב עיסוקו כתחביב. אם יפגע לא יהנה מפיצויים כעל תאונת עבודה.

בג"ץ נענה לבקשת העותרים והורה בצו ביניים למשיבים, לענות לטענות העותרים.

משלחת אס"א לאוניברסיאדה תצא ביום ראשון לזאגרב

מאת נדב דייג

ביום ראשון הקרוב תצא משלחת ספורטאי אס"א ישראל לזאגרב, יוגוסלביה, כדי להשתתף במשחקי אולימפיאדת הסטודנטים, האוניברסיאדה, הנפתחת ב־8 בחודש.

במשלחת: נבחרת כדורסל, בהדרכתם של המאמן רני כהנא ועוזרו, גרשון דקל; נבחרת כדורעף, בהדרכתו של נפתלי ולדינגר; האתלטים אורית קורלודני, אילן גולדווסר ואיתי איילוז; המתעמל אייל ויסבליט; הסייפים לידיה חתואל ושמעון פריזט.

● ועדת החוץ של מרכז הפועל החליטה לאסור על קבוצות הפועל לצאת הקיץ לחו"ל – למטרות אימונים או נסיעות פרס. רק במקרים יוצאים מן הכלל נסיעות כאלה יאושרו, לאחר שמועצת הפועלים המקומית תתחייב בכתב, כי במידה וייווצר גרעון היא תהיה אחראית עליו.

חתונה כפולה: סגל וקצב

הם כבר לא רווקים: הבלם קובי סגל, המסוכסך עם קבוצתו בני־יהודה בגלל מחלוקת כספית, נשא אמש את טלי אפשטיין, ביתו של סוחר המכוניות הידוע. החתונה התקיימה במלון דן־אכדיה בהרצליה. באולם אחר באותה עיר, נשא אמש לאשה קשר בית"ר ת"א, יהודה קצב, את חברתו מזה שלוש שנים, בטי מזרחי.

(זאב גולדשמיט)

גם הפועל ר"ג רוצה את פרי

מנהלי הפועל ר"ג פנו להנהלת הפועל קרית־אונו, בבקשה להעביר לשורותיהם את הבלם רוני פרי.

יו"ר הקבוצה הרמת־גנית, חזי ויטקובסקי, ששימש בתפקיד זה בקרית־אונו, הציע אתמול לקרית־אונו כסף ושחקנים תמורת פרי. בינתיים, כידוע, מנהלת קרית־אונו מו"מ על פרי עם בני־יהודה, שאף צירפה את השחקן לשורותיה למשחקי האינטרטוטו.

(חיים פנטילט)

ממן: „אזכור תמיד את מכבי חיפה"

מאת גולן חזני

„למרות שהפרידה לא היתה הכייפה, בזכותכם, אזכור תמיד את מכבי חיפה".

במלים אלה, כשהוא לא מסתיר את התרגשותו, נפרד אמש ברוך ממן מאוהדיו החיפאים.

במסיבת־פרידה שנערכה לכבודו במועדון „הפנינה" בחיפה, ובה נכחו עשרות אוהדים, הוענק לממן גביע־הוקרה ענק.

מבין חבריו לקבוצה החיפנית הוזמנו והגיעו: משה סלקטר, אלי כהן, ציון מרילי וזאהי ארמלי. איתן אהרוני (שוהה בחו"ל) ורפי אוסמו (באילת) הוזמנו ולא הגיעו. שום חבר־הנהלה לא הוזמן. רק דני שירן (שהתפטר) הגיע.

נבחרת הנערים: החופש תם – לפני שהתחיל

מאת חיים פנטילט

כדורגלני נבחרת הנערים שהוזמנו לטורניר בינלאומי בסוף החודש בהונגריה לא יזכו הקיץ בחופשה. בתחילת השבוע זימן המאמן אמנון רז את 16 השחקנים שייצגו את ישראל לפני בחודש באליפות־אירופה בצרפת, בצירוף חמישה שחקנים חדשים.

המוזמנים החדשים הם: השוער אסף רחמים (הפועל באר־שבע), המגן איתן מזרחי (בית"ר ירושלים), הבלם יוסי ביסון (הפועל ת"א), הקשר שלמה סייג (שמשון ת"א) והחלוץ ארז אוליצקי (הפועל קרית־אונו). בשלב זה נעדרים מהאימונים הבלם שחר פמיליה (בחו"ל) והחלוץ יצחק זהר (פצוע).

לאחר שעברו בדיקות מדוקדקות במכון לרפואה ספורטיבית בהתאחדות לכדורגל הקדיש המאמן את האימונים לביסוס הכושר הגופני, והשחקנים גמאו קילומטרים רבים בפארק־הירקון.

ההתאחדות לכדורגל בישראל

אליפות ישראל בקט־רגל 1987

משחק הגמר היום, יום חמישי 2.7.87 בשעה 19.00 באולם הספורט באוניברסיטת תל־אביב

מכבי נתניה — הפועל רמת־גן

בשעה 18.00 משחק על מקומות 3–4

שמשון ת"א — מכבי חיפה

בסיום המשחקים טקס חלוקת הגביע והמדליות

כרטיסים במחירים: 10 ש"ח למבוגר, 5 ש"ח לחיילים ולנוער

עשית טוטו היום?

לחנן אזולאי והמשפחה

אתכם באבלכם הכבד במות עליכם

אביכם ז"ל

הנהלת בית"ר ירושלים והשחקנים

שיא הגובה קפץ ל־2.42

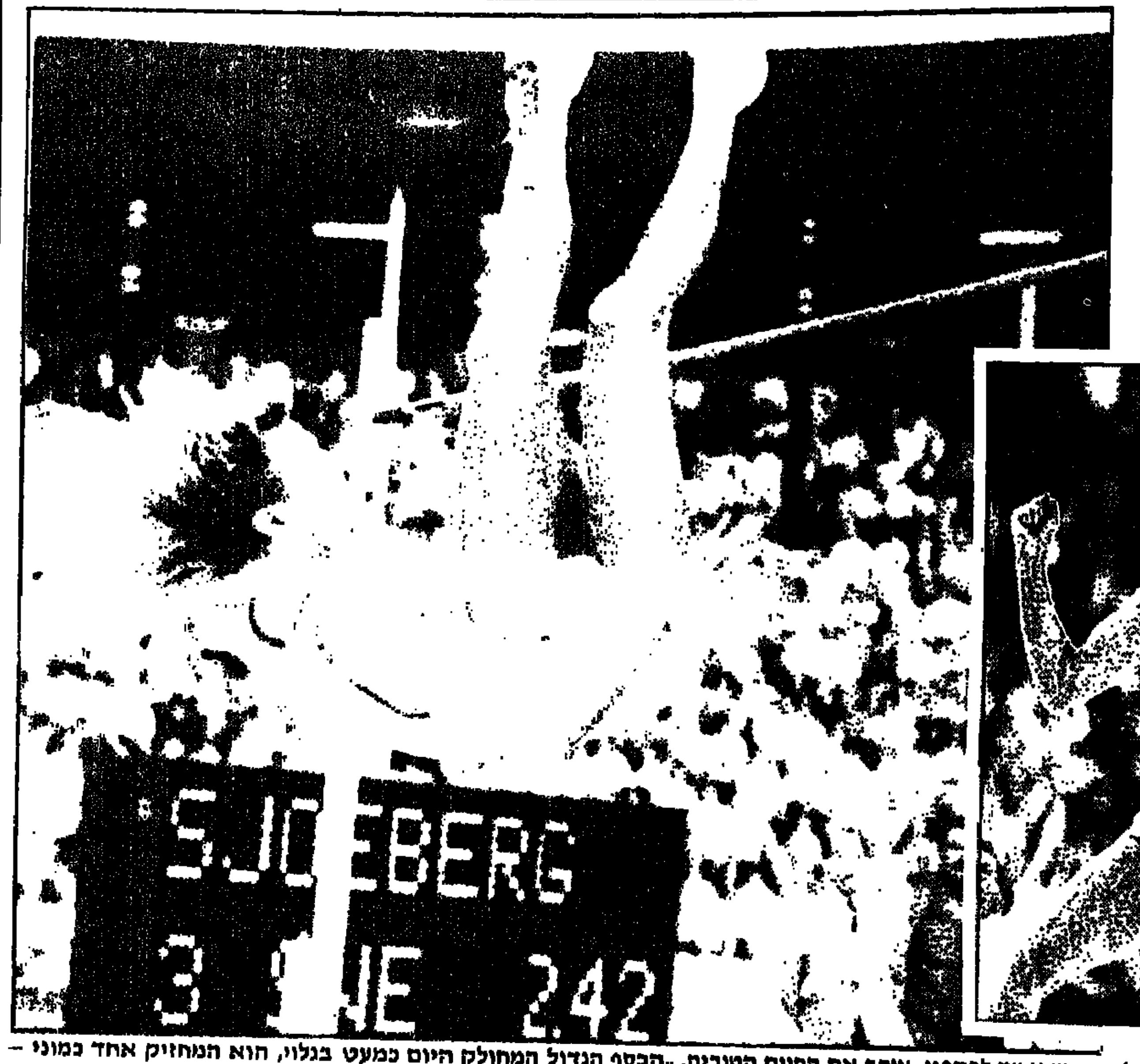

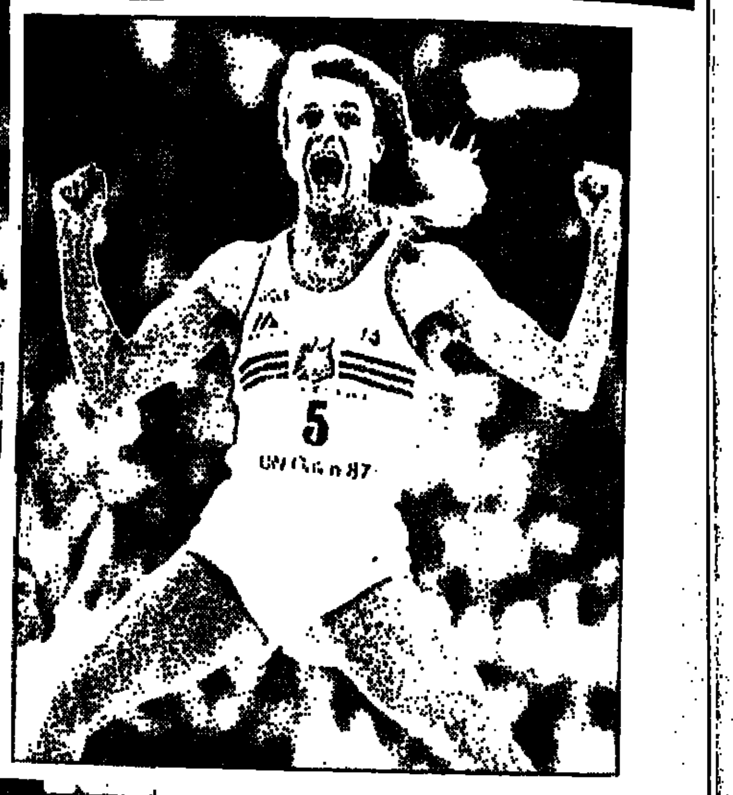

פאטריק שיוברג (1.99 מ', 22). בלונדי המגדל את שערו עד לכתפיו, אוהב את החיים הטובים. „הכסף הגדול המחולק היום כמעט בגלוי, הוא המחזיק אחד כמוני – חסר מקצוע והשכלה – באתלטיקה", אמר בגילוי לב. „הייתי פרחח, בגיל 6 התחלתי לעשן, וכסף כיס גייסתי מגניבות בחנויות". הספורט החזיר אותו למוטב. באולם הספורט בעירו גטבורג, פגש במאמן ויליו נוסיאניאן (שגם נשא לאשה את אימו הגרושה), שתוך 9 שנים העלה אותו למיסנה העולמית. בגיל 19 זכה במדלית כסף אולימפית בלוס־אנג'לס 1984. החורף קבע באתונה שיא עולמי בקפיצה באולם 2.41 מ'. אתמול קפץ ס"מ אחד יותר גבוה באיצטדיון הפתוח בשטוקהולם, כדי לשבור את שיאו של איגור פאקלין הרוסי, ולהיות השבדי הראשון המחזיק בשיא העולמי בקפיצה לגובה באיצטדיון פתוח (תצלומי־רדיו: רויטר)

אוטו מהטוטו לבת 12

חווית ישראלי, בת 12 מירושלים, מקבלת את מפתחות האוטו־טוטו מידי יו"ר המועצה להסדר הימורים בספורט אריה זייף, בפתיחת מיבצע הקיץ של טוטו־אוטו

הערב גמר הקט־רגל ר"ג – נתניה

מאת יאיר גיסר

הערב, באולם אוניברסיטת ת"א (7.00 בערב) תתמודדנה בגמר אליפות הקט־רגל, קבוצות הפועל ר"ג ומכבי נתניה.

במשחק מוקדם שיחל בשעה 6.00, יערך משחק על המקום השלישי בין שמשון ת"א למכבי חיפה.

הולנדי עם החולצה־הצהובה בפתיחת ה„טור"

ההולנדי יאל ניידאם בן ה־23 ניצח במירוץ המוקדמי של הטור־דה־פראנס, שהיה לאורך 6.1 ק"מ, ברחובה הנוצץ של מערב־ברלין, קורפירסטנדאם. ניידאם סיים ראשון לאחר 7:06.80 דקות וזכה בכבוד ללבוש היום את החולצה־הצהובה בקטע הראשון של ה„טור", שיחל ברחובות ברלין.

בינתיים, אין בומים בדו"ח בומס

המבקר הפנימי של אגודת מכבי חיפה בדק את כל פרטי עיסקת רוני רוזנטל־דניאל בריילובסקי, ואת נסיעותיהן של נשות העסקנים עם הקבוצה לחו"ל

מאת גולן חזני

כל פרטי עיסקת השנה של מכבי חיפה – מכירת רוני רוזנטל ורכישתו של דניאל בריילובסקי – נבדקו בקפדנות על־ידי המבקר הפנימי של הקבוצה, רואה החשבון בן־ציון בומס. בומס בדק גם את פרטי התיווך בעיסקה.

ועוד בדו"ח: נסיעות שחקני קבוצת הכדורגל של למחנות אימונים בחו"ל, והצטרפות עסקני הקבוצה, נבדקו גם הם. בין היתר נבדקה הצטרפותן של נשות הבכירים למסעות הקבוצה לחו"ל.

לפני המבקר הובאו מסמכים גם ממסעות הקבוצה בקיץ 86', מיד לאחר עליתה לליגה הלאומית. אז נסעה מכבי חיפה לפלמה דה־מיורקה ושלוש נשים הצטרפו אליה.

בקיץ 84' יצאה הקבוצה למחנה אימונים בהולנד, ושהתה תקופה מסויימת בלונדון. מיניבוס שכור עמד לרשות המלווים כל זמן השהייה בהולנד.

אתמול נחשפה כאן בראשונה אחת מהפרשיות הנמצאות בביקורתו של רואה החשבון בומס. „ידיעות אחרונות" חשף את העובדה כי נערי מכבי חיפה ערכו קניות בגרמניה, ואולם המע"מ, שהוחזר, הועבר כנראה לקופת המחלקה ולא אליהם ישירות. נעם רשת, מלווה הקבוצה ויו"ר מחלקת הנוער, מסר כי אינו רואה בכך פסול.

נודע לנו כי המבקר הפנימי מתייחס לנקודה זו בחומרה, ועומד לחוות את דעתו עליה. אתמול נודע עוד כי נבדקו שתי סוגיות נוספות באותה פרשייה. בשבועות האחרונים פוקדים את משרדו של בומס גורמים שונים, וביניהם אוהדים אשר מעלים פרשיות מהעבר ואינם מגבים אותם במסמכים. הם התבקשו לחתום על תצהירים לחיזוק דבריהם, ואכן עשו זאת.

בינתיים נשלמות ההכנות להרכבת הנהלה חדשה במכבי חיפה. בראש ההנהלה ימשיך לכהן כיו"ר צבי וייצנר, ולצידו הגזבר פררי שביט. שני מועמדים נוספים להצטרף, הם רקטור אוניברסיטת חיפה פרופסור גבי בן־דור וחבר מועצת העיר ניסים שרם.

יו"ר צימר: „אין מקום לדאגה, לא ניתן לסיני כל־כך מהר ללכת"

מאת זאב גולדשמיט

„אין מקום לדאגה. משה סיני ישחק אצלנו גם בעונה הבאה. לא ניתן לו כל־כך מהר ללכת", כך אמר אתמול יו"ר הפועל ת"א, חיים צימר, בתגובה להתבטאותו של סיני אתמול ב„ידיעות אחרונות".

בראיון אמר סיני: „יש לי מחשבות לעזוב את הפועל ת"א. אני מאוד רציני בעניין, אם אחליט לעשות זאת, זה יקרה עוד לפני תחילת העונה הקרובה. כבר מספר ימים אני מתלבט אם לעזוב. טובת הקבוצה חשובה לי, ואולי צער קיצוני שלי יעורר משהו".

סיני סירב לפרט מה הסיבות שהביאו אותו לשקול עזיבת קבוצת־נעוריו. נראה, כי הרקע לכך הוא „מלחמת העסקנים" בין יוצאי האגודה לראשיה על גבו, שהכעיסה אותו מאוד.

מחזיק תיק הפועל במועצת פועלי ת"א, אלי מילר, אמר: „לא ברור לי מדוע סיני שוקל לעזוב את הפועל ת"א. כיבדנו את ההסכם עימו. תמיד באנו לקראתו. יש לו הסכם שתמורת סכום מסויים (125 אלף דולר – ז.ג.) הוא יוכל להשתחרר. לכן, נכבד הסכמים אם סיני יתעקש. אני יכול רק לייעץ לו לבוא לשיחה עם הנהלת מחלקת הכדורגל, כדי להגיע להבנה".

היו"ר צימר: „בשבוע הבא יחזור לארץ המאמן יצחק שניאור. אז ננהל מו"מ עם השחקנים, גם עם סיני. אם תהיה לכם, העיתונאים, קצת סבלנות, תיראו שהיא משתלמת. אני לא רואה את סיני משחק בקבוצה אחרת. הוא־עצמו אמר שהקבוצה יקרה לו. בסוף נסתדר".

יחזקאל וטרי: שיפשוף נעים

קשר בית"ר ת"א, מאיר (מיורה) יחזקאל, 29, נשוי פלוס שני ילדים, התגייס לפני שבוע לשירות סדיר בצה"ל. יחד איתו בטירונות גם כדורסלן הפועל חולון, ג'יימס טרי.

השירות מקוצר, לארבעה חודשים בלבד. למיורה היה פטור משירות, אבל באחרונה הוא נתקל בגלל זה בקשיים כאזרח. בין השאר, הוא מבקש להוציא גם רישיון נהיגה. הוא התגייס לצבא. אגב, כשיחזקאל יסיים את שירותו הצבאי, הוא מתכנן לפתוח פאב־מסעדה בכרמון ת"א, בשותפות עם עיתונאי ספורט.

(זאב גולדשמיט)

גם קלינגר חולם חו"ל, אך לא לעונה הקרובה

מאת גולן חזני

לא רק אבי רן, גם גיורא קלינגר חושב על חו"ל. אבל הקשר הצעיר והמוכשר של מכבי חיפה לא ממהר. התיכנון שלו הוא לגבי העונה הבאה.

זה יהיה גם הכיוון של קלינגר במו"מ, שינהל עם ראשי קבוצתו בימים הקרובים. חוזהו של קלינגר יתום בימים אלה. השחקן יבקש חוזה לטווח־קצר, שנה אחת, שבסיומה יאפשרו לו לעבור לקבוצה בחו"ל, כאשר יבואו הצעות כאלה. „בשביל הכנסת סעיף כזה בחוזה, אני מוכן אפילו לקבל שכר נמוך יותר ממה שמגיע לי", אמר השחקן למקורביו.

היאנקים באים,

היו ימים לפני כ־20 שנה, בהם האמריקנים יכולים היו לארגן תחרות אתלטיקה בשכונה, לקחת את שלושת המנצחים בכל מקצוע, והיידה, ללכת לקרוע את העולם.

ימי החדווה ההם נעלמו ואינם. הרוסים, המזרח־גרמנים, ואפילו האנגלים, לכל הרוחות, התארגנו, הכניסו מדע לרצים והקופצים, והמעיין הבלתי־פוסק של אתלטים אמריקנים הפך פתאום לשוקת שבורה.

לא רק שכשרון בלבד לא יכול לנצח יותר, אלא שהספורט האמריקני המקצועני – במיוחד הפוטבול – התחיל לשלם משכורות עתק, וכך התחיל השוד הגדול ביותר של אתלטים אמריקנים מאז החגיגות של בוני וקלייד.

אך היום יש, ברוך השם, אדידאס ורייבוק, והכסף החל זורם לאתלטיקה. עם הכסף חזרו האתלטים האמריקניים, ונידמה לי שהם מתארגנים לשליטה חוזרת בענף.

הם באו השבוע לסאן־חוזה בקליפורניה לרוץ קצת, לקפוץ ולזרוק. היתה זאת אליפות ארה"ב הפתוחה כששלושת הראשונים בכל מקצוע ייצגו את ארה"ב באליפות העולם הקיץ ברומא, התחרות השניה בחשיבותה אחרי המשחקים האולימפיים עצמם. היאנקים, רבותי, באו והראו לעולם שמשהו מתבשל. תבשיל טעים ביותר.

אדווין מוזס: עדיין מספר 1

הוא הראה שהוא עדיין נומרו אונו, שושלת בת 122 נצחונות שנקטעה או לא שושלת שנקטעה. אולי דני האריס ניצח אותו לפני שלושה שבועות במדריד, ואולי הוא צעיר ממשה ב־10 שנים, אך ארווין לימד אותו שיעור חשוב ב־400 מטר משוכות.

מוזס הקרח, אלוף שתי אולימפיאדות ומחזיק השיא העולמי (47.02 שנ') שוכב ליד המטלול שעתיים תמימות לפני ירי הזינוק. הוא בטראנס מוחלט. מדיטציה שרק הטובים ביותר מסוגלים לה.

אדווין מוזס בריצת 400 המשוכות, בראשית השבוע בסן חוזה. מספר 1.

הארי ריינולדס. תרשמו את השם

היחיד בעולם המאיים בימים טרופים אלה על השיא העולמי הוותיק ביותר ב־400 מטרים של לי אוונס (43.86 שניות באוויר הדליל של אולימפיאדת מכסיקו 1968) הוא הרץ הנפלא מאוהיו סטייט יוניברסיטי – הארי 'בוטש' ריינולדס.

ילד כושי יפהפה. בנוי כפסל. סגנון ריצה שרק השחורים יכולים לפתח. צעד ארוך, קליל, לכאורה ללא מאמץ.

הוא מסיים בזמן מצויין של 44.46 שניות. כל שלושת הראשונים שוברים 45 שניות. לא הייתי מתערב נגד 1 – 2 – 3 נוסף ברומא.

מנחם לס – מ־U.S.

היתה זו אחת התחרויות הבודדות בהן ניצחו הכוכבים כמעט ללא מכשול, עובדה שתבטיח ליאנקים את הקבוצה החזקה ביותר שהם מסוגלים להעמיד. הכמות האדירה של אתלטים מחייבת את השיטה האכזרית בה משתמשים היאנקים מאז בריאת העולם: תחרות מבחן. בלי תירוצים ובלי בטיח. 1־2־3 בקבוצה, וזהו סוף הסיפור. נכון שהשיטה תובעת קרבנות (כמו פציעתה של אוולין אשפורד ב־100 מ'. היא בקושי נכנסה, כשלישית, ב־200 מ', אם בכלל תחלים מפציעתה) אבל קרבנות זה חלק מהספורט.

ב־800 ניצח ג'ון גריי. ב־1500 ג'ים ספיבי וסטיב סקוט. ב־5000 האמריקני־דרום־אפריקני סידני מרי. ב־3000 מכשולים הנרי מארש – אחד הטובים בעולם.

הסיפור ידוע: היאנקים יינצחו במרחקים הקצרים ובריצות השליחים. הריצות הארוכות היו עקב האכילס של האמריקנים בשנים האחרונות. אך הפעם קורה כאן משהו במרחקים שבין 800 ל־10,000 מטרים. נוצרת כאן הקבוצה האמריקנית הטובה אי פעם.

ברוחק יש את לואיס, ובמשולשת את מייקל קונלי (17.87 מ'), ווילי באנקס ואל ג'וינר. בקפיצה לגובה יש לאמריקנים כ־20 קופצים העושים בקביעות 2.30 מ', אך בינתיים אין להם האחד שיישבור את הקרח. כל שלושת המנצחים עשו 2.31 מ', אך גובה זה לא ינצח ברומא.

בזריקות למיניהן היו ימים כשליאנקים לא היו יריבים. אך בשנים האחרונות כל הנפילים הם בפוטבול, ורק עתה – עם ההחלטה להרשות למקצוענים במקצועות ספורט אחרים להשתתף – חל שיפור מסויים. אך איש לא יינצח עם הדיפה של 21.27 מ' (ג'ון ברנר), או ידויי פטיש של 79.04 מטרים (לוגאן).

אבל כולם אופטימיים כאן, משום־מה. מי יודע? גם בכדורסל חשבנו שלנבחרת החיתולים האמריקנית אין סיכוי מול הרוסים המקצוענים באליפות העולם.

היאנקים באים

"ON YOUR MARKS", קורא המזניק. דני האריס תוקע מבט אחרון במוזס. האריס בנוי כהרקולס ויש לו סיום נהדר. מוזס יודע שהוא חייב להיות בראש 3 מטרים לפחות, במשוכה האחרונה.

יריה, ויוצאים לדרך. במשוכה הרביעית יש למוזס יתרון זעיר. במשוכה השישית הוא דוהר במיטבו ויתרונו ברור. אך מוזס בן 31 והאריס – אלוף המיכללות מאיובה סטייט יוניברסיטי – הוא בן 21 וחזק כשור. לרגע חשבתי שמוזס מאט והאריס מצמצם, אך לא. מוזס שעט בהחלטיות אדירה. 4 מטרים יתרון. 6 מטרים. קרחתו מחזירה את אור השמש כרפלקטור אדיר, ובמטרים האחרונים אתה חוזה בקרחת מאירה וזורחת של אתלט במיטבו. הוא מסיים ב־47.99 שנ', כשבעה מטרים לפני האריס ופטריק. 1 – 2 – 3 לארה"ב במשוכות? I THINK SO.

הקפיצה הטובה ביותר לרוחק

בפעם הראשונה בהיסטוריה קפצו שלושה אתלטים מעל 28 רגל (8.53 מ') לרוחק באותה תחרות. קרל לואיס – שהשניא את עצמו במסחריות שבנה סביבו במשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס – חזר בהדרגה להיות גבור אמריקני. הוא עדיין מדבר יותר מדי, והוא עדיין מושלם יותר מדי, אך היאנקים יודעים על כל החצץ שאכל, והם סולחים לו. גם ניצחון 50 ברציפות ברוחק, בתקופה של שש שנים לא מזיק. ה־8.64 מ' שלו נופל מהישג השנה של הרוסי ימיאן (8.86 מ'), אך הרבה מים יזרמו במיסיסיפי עד שיגיעו התחרויות ברומא. לארי מיירקס הוותיק (8.62) וקונלי (8.58) ייצטרפו ללואיס בבירה האיטלקית.

כשקרל מכנים להילוך שישי

אחד המראות הנפלאים ביותר בספורט הוא לחזות בהחלפת ההילוכים של קרל לואיס. ב־200 מ' ריצה הוא בקו אחד בערך עם ספירמון, קלווין סמית ופלויד הרד עד 160 מ' בערך. לפתע הוא מעביר למהלך שישי, ובום, שלושה מטרים הפרש. 20.12 שניות, זמן מצויין. ספירמון עם 20.33 וסמית עם 20.34 ישלימו 1 – 2 – 3 ברומא.

אך ריצת ה־100 מ' היתה ריצה אחת יותר מדי ללואיס. כששמונה כושים שחורים משחור כורעים לזינוק, יודעים כולנו שרק לבן ג'ונסון הקנדי יש שם מקום. אחרת יש סיכויים ששמיניית־רצים יאנקית זאת היא המהירה בעולם. מקריי – שבאולמות סגורים אכל את לואיס כמעט ללא הפסק – כורע מימינו של קרל. משמאלו בעל השיא העולמי, קלווין סמית. מתח איום. זינוק פסול. 13,000 צופים – ושאר עולם האתלטיקה – יודעים שהדבר היחיד העלול לנצח את לואיס הוא הזינוק האיטי שלו. כששמעה היריה פרץ לי מקריי כמלוע תותח. מיד יש לו יתרון. בקו 60 המטרים לואיס – שהיה אחרון עד עתה – מתחיל לעבור. צעדו הארוך, הקלאסי, שוטף רץ אחרי רץ. ב־80 הוא כבר בקו אחד עם מקריי. איצטדיון שלם על רגליו. לואיס בראש ב־88 מטר. פתאום מופיע מארק ווית'רספון – ידידו של קרל ובן־זוגו לאימונים – מאי שם ושולח חזה לפני לואיס המסיים בצליעה מסויימת. ווית'רספון – 10.04. לואיס – 10.05. מקריי – 10.08. למרוץ השליחים ייצטרף הארווי גלאנס, שחקן הפוטבול המקצועני, שסיים רביעי.

עכשיו גם 24 שעות רדיו

כש־ESPN החל משדר ספורט בטלוויזיה 24 שעות ביממה, חשבנו שעוד חברת שידור תתמה על פשיטת־רגל. אחרי הכל, מי רוצה לחזות בהוקי־שדה של נשים בניו־זילנד ב־3 בבוקר?

מה קרה? ה־ESPN גורפת הון, היא חזק חזק ברייטינג של נילסן. או מה עכשיו?

גא להרוק את חגורות הבטחון, כל הספורט־ג'אנקים. כל החולים כמוני, האוכלים ושותים ספורט על חשבון המשפחה והילדים! עכשיו יש לנו גם רדיו, 24 שעות ביממה. ספורט נון־סטופ.

החברה היא WFAN, והיא מודיעה לנו שמחקר מדעי – כולל שאלון – על 10,000 אורחים קבע ללא ספק: רדיו 24 שעות ביממה ללא הפסק.

אני כבר רואה את עצמי הולך לישון ב־1 בלילה עם הווקמן, כשאני נירדם לשאלה של ג'וני בן ה־9: "אז מי טוב ממי? לארי ביירד או מג'יק ג'ונסון?"

הוא עוד ישוב

דיברו עליו השבוע / נדב דייג

24 שעות לפני שעזב את הארץ, העניק לנו מריו זוכוביצקי ראיון אחרון. ביקש להרגיע אותנו: "אני אחזור, כאן זה הבית שלי" ● עסקני באר־שבע ניסו לשכנעו לשחק עוד שנתיים. הוא סירב – ותבע אותם: "הבריחו אותי לפרוש. מי שנתן לי את היחס המעליב הזה אחראי לעובדה שאני פורש. הם מדברים על מצפון"? ● "יש בארץ מספיק שחקנים מוכשרים אבל לא נוכל להתקדם כל עוד הכדורגל שלנו לא מנוהל לטובת הכדורגל. העסקנים נמצאים בכדורגל כדי לקדם את מעמדם הפוליטי ולא כדי לקדם את הענף. הם נעזרים בכדורגל ולא עוזרים לו" ● "המנטליות של רוב השחקנים אינה חיובית. אין להם אופי להיות מצליחנים. הם לא אוהבים להתאמץ למען מטרה. מפונקים מדי" ●

בראשית השבוע נסגר הפרק הישראלי של מריו זוכוביצקי, שוער הפועל באר שבע. מריו, שעלה לארץ בדיוק לפני 10 שנים, בקיץ 1977, חזר לארגנטינה. בתקופת היותו בישראל – שמונה עונות בהפועל באר־שבע ועוד שנתיים אצל "האדומים" מירושלים – הצליח זוכוביצקי להטביע את חותמו בכדורגל שלנו כאדם וכספורטאי. אבל ההרגשה הכללית שעלתה מדבריו, כאשר שוחחנו 24 שעות לפני שהמריא, היתה של "פיספוס".

בין הקורות ידע ימים טובים לצד משחקים חלשים. היה דמות מובילה, מנהיג אמיתי. בשנים האחרונות התייצב מבחינת יכולתו המקצועית והחל להפיק מעצמו הרבה יותר. אבל ברמה הארצית, קרי נבחרת, הוא מרגיש כי "פיספס" משהו. אילו היה משחק ב.... או ב.... (השלם את החסר: בית"ר ירושלים, מכבי ת"א, הפועל ת"א מכבי חיפה) אין ספק כי היה מגיע לנבחרת. מגיע ומשחק בה ולא רק "מוזמן לאימונים". משוכנע כי גם בליגה היה מפיק מעצמו הרבה יותר – אילו האתגר שלו היה גדול יותר מאשר מלחמת הקיום המתמרת בבאר־שבע.

השנה האחרונה, היתה אולי העונה הטובה ביותר שלו. ספג את מספר השערים הנמוך ביותר בליגה. אבל דווקא בשיא, כמו הגדולים, הנחית את המהלומה על ראשי הפועל באר־שבע, חבריה ואוהדיה. "אני פורש ונוסע לארגנטינה", הודיע בצורה חד משמעית – ונסע. כל המי ומי בכדורגל הבאר־שבעי ניסו לשכנעו לשנות החלטתו – לשווא. נסע – ותבע את הפועל באר־שבע על תשלום חוב של 52 אלף דולר. בידי עורך דינו הותיר ייפוי כוח לטפל בעניין. "אם אתם חושבים שקיבלתי את ההחלטה בקלות יש לכם טעות", אמר מריו, "לילות ארוכים לא עצמתי עין. אבל עתה אני שלם עם עצמי".

מה כל כך בער לך לפרוש דווקא עכשיו? אתה רק בן 34 ויכול לשחק לפחות עוד שנתיים.

קודם כל אומר שאני פורש בעל כורחי. תראה, כל אדם באיזה שהוא שלב בחייו לוקח פסק זמן וחושב על העתיד. מה הוא הולך לעשות וכו'. אני החלטתי להיות מאמן כדורגל, מאמן טוב. בתקופה הזאת, יש לי הזדמנות להשתלם בארגנטינה, שהיא ארץ מפותחת בכדורגל בראש נקי לכן החלטתי לטוס דווקא עכשיו.

אבל את ההתמחות באמון יכולת לעשות גם כאן בארץ.

לא מזמן סיימתי את הקורס הכביר ביותר במכון וינגייט, כך שאין לי מסגרת נוספת כאן ללימודים. אבל לא זו הבעיה. הניהול בכדורגל שלנו אינו מקצועי. מאמן נבחר עפ"י העבר שלו ולא לפי כישוריו. אני שואל אותך איזו קבוצה לאומית תקח עכשיו את מריו זוכוביצקי כמאמן? יגידו שהוא עוד לא עבד בשום קבוצה. לעומת זאת אם אאמן בארגנטינה קבוצה מחוזית, כשאחזור לארץ יסתכלו עלי אחרת.

באמת תחזור לישראל?

איזו שאלה? כאן הבית שלי. למרות כל מה שיש לי בבטן על באר־שבע והכדורגל הישראלי, אני נוסע בהרגשה מצויינת. הסך הכל הוא חיובי. אנשים מעריכים ואוהבים אותי. הנה, הילדים שלימדתי בהתנדבות נטעו עץ על שמי. עוד הרבה מחוות עשו עבורי בשבועות האחרונים. אני בטוח שאחזור יכול מאד להיות שאפתיע בעיתוי.

דיברת על דברים שיש לך בבטן. אני יודע שאתה "חם" על מנהלי באר־שבע. הרבה "בזכותם" החלטת לפרוש. לפני כ־10 ימים התפרצת למשרדו של מזכיר מועצת הפועלים ואפילו השלכת גביעים לריצפה. זה מתאים לך?

נכון, אני כועס על מנהלי הפועל באר־שבע. לא ייתכן שאקבל כזה יחס, אחרי שתרמתי כל־כך הרבה למועדון, מקצועית וחברתית. שים לב לאבסורד. בחודשים האחרונים לא קיבלתי משכורות. נלחמנו בתחתית וכמו תמיד אמרתי, טובת הקבוצה קודמת. החלטתי לחכות לכסף עד שמצבינו ישתפר. ואז כאשר באתי לבקש את מה שמגיע לי אומרים לי: "לא תרמת לקבוצה מספיק, אתה חושב רק על כסף". נו זה לא יהרוג אותך?

חברים בהנהלה טוענים שלא היית הוגן. יעקב ואל, חבר הנהלה, אמר שלא "מדית" את ההשקעה של 60,000 הדולאר, הסכום שבו רכשו לך כרטיס הלינה שלך. אתה מרגיש חייב?

אוהו, איזו שטות איך אפשר לומר דברים כאלה. את הכרטיס הם רכשו לפני 5 שנים. תסתכל כמה שערים ספגתי בשנים האלה. וזה לא רק התרומה המקצועית. אם יש מישהו שאחראי לשינוי התדמית של הפועל באר שבע זה אני. אני פורש עם מצפון נקי ולב שלם.

בכל זאת יש משהו בטענה של חברי ההנהלה. הרי יכולת לשחק לפחות עוד שנתיים, אם לא יותר.

זה בטוח. אמרתי לך קודם לכן הבריחו אותי לפרוש. מי שנתן לי את היחס המעליב, הלא הוגן הזה, אחראי לעובדה שאני פורש. מצחיק אותי שהם מדברים על מצפון. יש להם בכלל דבר כזה?

מעבר לכך אין לי יותר חשק לשחק בהפועל באר־שבע. כבר כמה שנים שאין אתגר. שיחקנו רק בשביל להישאר בליגה ותו לו. אם הייתי משתייך לקבוצות כמו בית"ר ירושלים או מכבי חיפה, שנמצאות דרך קבע בצמרת, בטוח שהיה לי כייף לשחק עוד כמה שנים.

מה באמת קורה להפועל באר שבע? מדוע דווקא הקבוצה הזאת דורכת במקום כבר כמה שנים. להפועל באר שבע יש את כל הכלים להצליח.

במועדון שחקנים מוכשרים, קיים איצטדיון טוב, יש קהל אוהדים גדול וחם ובכל זאת משהו לא הולך. אני חושב שהמסגרת היא לא רצינית. אני מתכוון בעיקר לניהול. קשה להצליח כשאנשים לא אמינים עומדים בראש המערכת. או קח דוגמא אחרת: הדשא באיצטדיון במצב קטסטרופלי כבר כמה חודשים. התחננתי בפני ההנהלה שידברו עם אנשי העיריה, אבל שום דבר לא זז. אתה יודע כמה פעמים נפגעתי בגלל האיכות הגרועה של המשטח? או אני שואל אותך, זו קבוצה מסודרת?

במחלקת הנוער זוכים בתארים בסיטונות.

אני מסתכל על הנוער כמו על חומר גלם כזה, שעוד לא התקלקל. אני פוחד שכאשר החבר'ה הצעירים יגיעו לקבוצה הראשונה ויראו איך דברים מתנהלים, הם לא יצליחו להתבטא כמו בנוער.

אולי המצב בבאר שבע הוא בבואה של הכדורגל הישראלי כולו.

לדעתי הכדורגל שלנו דורך במקום. יש כאן מספיק שחקנים מוכשרים, שיכולים להצעיד את הענף קדימה, אבל זה לא קורה. להערכתי האחראים לכך הם העסקנים שמנהלים את הענף. לא נוכל להתקדם כל עוד הכדורגל לא מנוהל לטובת הכדורגל. העסקנים נמצאים בכדורגל כדי לקדם את מעמדם הפוליטי ולא כדי לקדם את הענף. הם נעזרים בכדורגל ולא עוזרים לו.

רק העסקנים אשמים?

כמובן שלא רק הם. לדעתי גם המנטליות של רוב השחקנים אינה חיובית. אין להם אופי להיות מצליחנים, הם לא אוהבים להתאמץ למען מטרה. מפונקים מדי. אני זוכר שהנבחרת של יוסלה מרימוביץ התכוננה למשחקים המוקדמים בגביע העולמי. כשהיו במחנה בגרמניה השחקנים התלוננו על שיעמום. אני אומר לך חד וחלק: כשיש מטרה אין שיעמום. צריכים להתרכז בנסיון להצליח ואז כל יתר הדברים הם שוליים. קח דוגמא את נבחרת ארגנטינה. הייתי במחנה האמונים שלהם במכסיקו. אני מבטיח לך, השחקנים שלנו לא היו יורדים מהאוטובוס אם היו רואים את המיתקנים שמראדונה וחבריו התאכסנו בהם. אני זוכר אפילו שבאטיסטה ישן על הרצפה כי המיטה שלו היתה גרועה. אבל אף אחד לא העז לדבר. היתה להם מטרה לזכות בגביע והכל היה כשר לצורך השגת המטרה.

לדעתך זרים יסייעו לענף לצעוד קדימה?

צעד בודד אחד לא ישנה כלום. זרים זה דבר חיובי בשביל הכדורגל שלנו, אבל הוא חייב להיות מלווה בצעדים נוספים. צריך לשפר את המיתקנים, לעבוד יותר עם נוער ולדעתי להתקדם בכוון מקצוענות מלאה. צריכים לתת לשחקנים יותר שקט. ואז הכדורגל הישראלי יהיה יותר טוב.

האשה שאיתו: נמאס מכל השקרים

מריו זוכוביצקי כיום בן 34. נשוי לאנה, 31, מורה לחינוך מיוחד, ואב לגלית, 9 ומרטין, 7. מי שקרוב למשפחת זוכוביצקי יודע שאת ה"כך" הסופי בער פרישה מפעילו ונסיעה לארגנטינה נתנה הגברת זוכוביצקי.

לאנה משפחה אמידה בעיר סנטה פה (זה גם המקום בו יתגוררו בני המשפחה בתקופה הקרובה) וזה תקופה ארוכה היא מבקשת להצטרף להורים ולאחים.

"כבר כמה שנים שאני מבטיחה למשפחתי 'אנחנו מגיעים', אבל תמיד זה לא יצא לפועל. הפעם מבחינתי זה כמו למלא נדר", אומרת אנה.

עם זאת היתה אנה מוכנה לשקול אפשרות להשתקע בארץ – אילו העניינים של בעלה היו מסתדרים טוב יותר. "אנחנו כבר 10 שנים בארץ ואפילו בית משלנו אין לנו, שלא לדבר על נכסים אחרים".

גם לאנה, כמו למריו יש בטן מלאה על מנהלי הפועל באר־שבע: "מאז שאני זוכרת את עצמי כאן בישראל תמיד היו לנו בעיות כדי לקבל משכורות שהגיעו לנו. נמאס לי מכל השקרים וההתנהגות הלא הוגנת. אני רוצה להירגע", דברי הגברת הצעירה. מריו מותיר בארץ אב, אם ושני אחים, שבעקבותיו ארצה. האב יוסף הוא רופא בבאר־שבע, אחיו התאום, נסטור, הוא קיבוצניק באור הנר. אחיו הצעיר, פביאן, הוא מורה לחינוך גופני.

מריו על העיתונות: כותרת מהקללות

"אני חושב שבארץ יש עיתונאים צעירים ומוכשרים, שיכולים לסייע לענף להתקדם. אבל יש אחרים שכל הקשר שלהם לכדורגל מקרי בהחלט והם פשוט מזיקים.

לדעתי עיתונות הספורט בארץ התקדמה באחרונה אבל זה לא מספיק. חייבים להאיר יותר את הדברים החיוביים על חשבון ידיעות שליליות.

תמיד הציק לי שבארץ יש כל כך הרבה דברים חיוביים בספורט אבל כותבים עליהם מעט. קח, למשל, אותי. מישהו יודע שהדרכתי בבתי־ספר, בבסיסי־צבא, מושבים וכד' בהתנדבות? לא.

אבל אם איזה מאמן יקלל את אחד השחקנים שלו מיד תהיה כותרת באותיות גדולות. למה זה צריך להיות כך?"

זינו מגיב: "זה לא מקובל עלי"

יו"ר הפועל באר־שבע, אלי זינו, הופתע לשמוע את הדברים הקשים שאמר מריו זוכוביצקי בהתייחסו לניהול בבאר שבע.

"זה לא הוגן", אמר זינו, "מריו טוען שלא היינו בסדר איתו זה לא מקובל עלי. לפחות בשנה האחרונה עשינו מאמצים גדולים ללכת לקראתו. אתה יודע שבאוגוסט אשתקד שילמנו לו שש משכורות מראש"?

"נכון", הוסיף זינו, "בתקופה האחרונה הוא לא קיבל שכר אבל הוא לא היחידי. הקבוצה לא היתה אטרקטיבית, לא בא קהל לאיצטדיון ולכן לא היה לנו כסף, כדי לשלם לשחקנים. אבל מכאן, ועד לומר שלא התייחסו אליו בצורה הוגנת, המרחק גדול".

"אני דווקא חושב שמריו הוא אשר לא נהג אתנו בצורה מכובדת. דווקא עכשיו, כשאנו עומדים לסיים את התשלום של 60,000 דולר עבור כרטיס הלינה שלו הוא מחליט ללכת. אם נקח בחשבון שמריו יכול היה לשחק לפחות עוד שנתיים נגיע למסקנה שעזיבתו תסב לנו נזק כספי של לפחות 50,000 דולר"...

עם זאת סבור זינו כי בבאר־שבע לא ישכחו למריו את תרומתו הגדולה בעיקר בצד החברתי. "הוא היה הסמל החיובי של המועדון", דברי היו"ר.

פוסטר השבוע

פיטר שילטון

בגיל 38 עשה השבוע פיטר שילטון, שוערה הותיק של נבחרת אנגליה היסטוריה. קבוצתו סאותהמפטון מכרה אותו לעולה החדשה, דרבי קאונטי, תמורת סכום עגול של מיליון לירות שטרלינג! נכון כי באנגליה שחקן מקבל בדרך־כלל 10 אחוזים מסכום ההעברה אבל במקרה של שילטון, כך נמסר, נאותה סאותהמפטון לקבל עבורו רק 100 אלף לירות שטרלינג וכל היתר, 900 אלף ליש"ט, יילכו לכיסו הפרטי. דרבי, שבעלה הוא איל העיתונות רוברט מקסוול תהיה תחנתו החמישית של שעחטון. קודם לכן שיחק בקבוצות סטוק, לסטר, נוטינגהאם פורסט וכאמור סאותהמפטון

(צילם: יוסי רוטו)

תלוש מספר 62

תווי קניה בשווי 500 שקל למוצרי אופנת *SABI LINE* יוגרלו כל חודש בין שולחי התלושים שיופיעו במקום זה. את התלושים יש לשלוח ל"ידיעות אחרונות" ת.ד. 9192 ת"א, מיקוד 61091 עבור "הגרלת הפוסטר".

SABI

בית־חרושת לכדורגלנים

זירת־חוץ / אבינעם פורת

(תצלום: יוסי רוט)

פר סטפנסן וקלאוס נילסן, בתצלום, כוכביה של ברונדבי הדנית, בראיון קייצי על „המיפעל לייצור כדורגלנים" שקם בארצם ● רוב שחקניה הגדולים של דנמרק כבר מככבים בליגות זרות. גם הם, כנראה, יהפכו לחלק מהייצוא הדני. נילסן מחכה לתשובה מאיטליה, סטפנסן חולם על הליגה ההולנדית ● מגלים: הליגה בארצם כבר הפכה למקצוענית. הם־עצמם הפסיקו לעבוד מ־8 עד 4, ונעשו כדורגלנים בפול־טיים־ג'וב. 6 — 8 אימונים בשבוע, משכורת של 40 אלף דולר ומעלה בעונה

ב תחילת השבוע התקשרתי למלון „גראנד יהלום" בנתניה. ביקשתי לטלפן את פר סטפנסן, כדורגלן ידוע של ברונדבי הדנית, בזכות השער שהבקיע מול פורטו בגביע אירופה לאלופות. הצגתי עצמי וסיפרתי שבכוונתי לראיין אותו. „אני לא סטפנסן, תיכף אתן לך אותו". אני: ומי אתה? הוא: „נילסן, קלאוס". אני: גם אתה שיחקת, נדמה לי, בנבחרת האולימפית, מול רומניה ויוון. קלאוס: „נכון". אני: הבקעת? קלאוס: כן, חמישה שערים"...

הראיון המתוכנן עם סטפנסן הוכפל והיה לשיחה עם שניים, סטפנסן ונילסן. קשה לוותר על כדורגלן שהבקיע חמישה שערים בטורניר הקדם־אולימפי, עם הספק מה, היינו יכולים לישון בשקט לקראת אולימפיאדה.

שלשום היינו בנתניה. הצמד, אגב מסודכש של קבוצות מקצועניות רבות, עבורנו מהווה ראויה לציון; ויתר על הקייצ של ים ושמש לטובתנו. עבורם זה הפסד נטו, אחרי חודשים של כפור סקנדינבי.

על מרפסת המלון ישבו, בהימון, בבגדי־ים ומגבות. ראיון קייצי מאוד. קודם לכן, כדי לדעת עם מי בדיוק יש לי עסק, ביקשתי מקלאוס פירוט על החמישיה הקדם־אולימפית: „אני לא מתכוון לחמישה שערים במשחק אחד, אלא בשניים. נגד רומניה, במשחק בעיר הדנית אלבואג, 0:8, הבקעתי שלושה. ביוון נתתי שני שערים".

ואתה, סטפנסן, הבקעת בחגיגה הזו?

„אף אחד, אני רק בישלתי לקלאוס"...

■■■

אלו היו כמה מהצימוקים בראיון. עוד נחזור לעוללות הקדם־אולימפיות. עוללות מרווחות, כמו 13 השערים עד כה. הרעיון המרכזי של הפגישה עם השניים בבגדי־ים היה מעמדו של הכדורגלן הדני בגבול ארצו. איך מרגיש ומה שווה כשרון, שעדיין לא טעם מאווירת הליגות „הגדולות" עם הרבה־הרבה הדולרים שלהן. כידוע הוא עומד ביחס לכוכבים שהעלו את דנמרק על המפה, בטורניר הגמר האירופי בפאריז 1984 ובמונדיאל במכסיקו.

קלאוס נילסן, חלוץ בן 23. הבקיע השנה שערים עבור ברונדבי ב־13 מחזורי הליגה הראשונים. כאמור, חמישה בקדם־אולימפי. הופעה אחת במדי הנבחרת הדנית הלאומית, מול פינלנד, במוקדמות גביע אירופה, לפני חצי שנה (0:1). הגובה: 1.81 מ'.

„אני יודע שחסרים לי כמון סנטימטרים, אבל אני מחפה על כך בזינוק טוב מתוך הרחבה", אומר קלאוס.

דוגמה של שחקן שאתה רוצה לחקות אליו?

„אם יש אחד כזה, רק אלקייר לארסן".

פר סטפנסן, 24, שחקן קישור. בהשוואה לנילסן הקליל, הוא מתאבק במשקל חצי־כבד, 1.82 מ'. הבקיע העונה שלושה שערים. כיום בכיר בנבחרת האולימפית של דנמרק.

ברונדבי שלהם, 25 נקודות ב־13 משחקים, שנים־עשר נצחונות ותיקו אחד, הוציאה בשנים האחרונות שני מקצוענים לליגות הגדולות באירופה. אחד, תותח אמיתי, מיכאל לאודרופ, שהועבר ליובנטוס („דרך" לאציו) תמורת סכום לא־גדול יחסית, של חצי מיליון דולר. האחר, לארס לונדה, שיצא אשתקד לשחק בשורות יאנג־בויס בשווייץ והמשיך העונה לבאיירן מינכן. לונדה הצליח פחות.

מקנאים במקצוענים? לא כל־כך. סטפנסן, הדברן והשולט באנגלית טוב מבין השניים: „הליגה הדנית הפכה גם היא למקצוענית. החל מהעונה שעברה אנו לא עובדים בשום עבודה אחרת. משכורות יפות בהשוואה למשק הדני. הקהל התחיל גם הוא לבוא, יש גאות בכדורגל. אין לנו טענות, אם כי הטובים חושבים בוודאי על החוויות בהופעה בליגות הגדולות".

עד לעונה שעברה עבד סטפנסן כפקיד במחלקה לרווחה בעיריית קופנהגן. נילסן היה סכנאי מכונות בבית־חרושת. היום שניהם עסוקים פול טיים ג'וב בבית־החרושת לכדורגלנים, ששמו הליגה הדנית. „היינו כמו כל דני, עובדים של בין 8 (או 9) ל־4. אחר־כך יצאנו עייפים לאימונים", מספר סטפנסן.

ועכשיו?

פר: „עכשיו מתאמנים שש עד שמונה פעמים בשבוע. כל היום מוקדש לכדורגל. יש יותר כוח, יותר רמה. זה ניכר עלינו. אתה שואל כמה אנחנו מרוויחים? שחקן כמוני מקבל משהו כמו 40 אלף דולר לעונה, קלאוס קצת יותר, כי הוא חלוץ מבקיע שערים. והרי מבקיע שערים ערכו רב יותר"...

ולא נראה אתכם בליגות אירופיות אחרות? שאלנו.

כאן בא הסקופ הקטן, אולי הגדול, שלנו. קלאוס נילסן: „אני מחכה לתשובה מאיטליה. תוך שבועיים אדע אם אשחק בעונה הבאה בליגה האיטלקית. יש סיכוי".

קלאוס, באיזו קבוצה?

„ששש... אסור לפרסם, זה עלול לקלקל".

ואתה, פר?

„יש לי קשר עם הליגה ההולנדית רודקא, אבל מדובר על העונה שאחרי הקרובה. בסך־הכל, די טוב לי בדנמרק, חיים טובים. אני לא מתלהב לצאת. לא יודע איך יתנהגו אתי בחוץ. אבל אם זה יקרה, אסע לשחק בהולנד".

חיים טובים, אתם אומרים. מספרים על גאות. כמה קהל מגיע למשחקי הליגה הדנית?

סטפנסן: „הקהל התחיל לגלות את הכדורגל בדנמרק, מאז הצלחות הנבחרת. עכשיו באים 5000 צופים למשחקי־בית של ברונדבי. למשחקי־צמרת מגיעים 8000".

זה הכל? חשבתי שהרבה יותר. כך אפשר להחזיק קבוצה מקצוענית עם משכורות?

פר: „כדי שתבין את ההבדל: לא מזמן היו מגיעים 2000 צופים. עכשיו באים כפול ויותר. הקהל הוא לא מקור המימון העיקרי. ברונדבי, למשל, חיה מהספונסרים (מאמצים) שלה. אתה יודע כמה ספונסרים יש לנו? תשעה. בכל משחק אנחנו משוחקים עם תלבושת אחרת. הפירסומת לכדורגל גדלה בצורה כזו, שכדאי להשקיע בקבוצות. נותנים ביחד כחצי־מיליון דולר בעונה, כך שהמועדון שלנו לא מפסיד".

כמה קהל בא לראות אתכם נגד אלופת אירופה, פורטו?

קלאוס: „40 אלף".

שיא קהל?

קלאוס: „לא. השיא הוא 45 אלף. אבל המשחק היה במארס, תקופה קרה מאוד".

קור, מתברר, הוא אחת הרעות החולות של הכדורגל הדני. חמישה חודשים, בין נובמבר לאפריל, אי־אפשר לשחק בתנאי הקפאון. הליגה מתחילה באפריל ונמשכת עד יוני, נפסקת לחודשיים, מתחדשת ומשוחקת עד לנובמבר. מה הם עושים בחורף?

סטפנסן: „בחורף האחרון היינו בכל העולם. נסענו להונג־קונג ושיחקנו, עשינו מחנה־אימונים בזוועה באיטליה, שאותו סידר לנו אלקייאר לארסן. הפסדנו 3:2 לרומא. כך באנו במצב טוב לרבע־הגמר נגד פורטו. אבל בדרך־כלל, פגרת החורף מקשה מאוד על הכדורגל הדני. חסרים לנו כמה חודשים בשנה"...

הבטחתם להוסיף משהו על החוויות של המשחק ה„משוגע" נגד רומניה בקדם־אולימפי.

סטפנסן: „בדיוק, זה היה משחק משגע. עשרת אלפים צופים, עם הרבה כבוד לאומי דני, באו לראות את המשחק בעיר הקרובה לחצי־האי יוטלנד. הכל הלך לנו טוב והובלנו בהפסקה 0:3. איך שהתחילה המחצית השנייה, הבקיע קלאוס עוד שניים – והרומנים נכנעו. משחק עם 100 אחוזי הצלחה".

עם ארבע נקודות ויחס־שערים של 0:13 בשני משחקים, אתם כבר רואים עצמכם נאבקים על הזהב בסיאול?

פר: „תחילה עלינו לסיים ראשונים בבית שלנו. רומניה תעשה הכל כדי לנקום בנו, גרמניה חזקה וגם פולין לא קוטלת קנים. זה לא יהיה טיול".

ועד אז, הם נחים בארץ. מעבירים את החופשה הזו כאימון אחד לשבוע ומשחק אינטרטוטו בשבתות. מתחממים, אולי גם לקראת קריירה מחוץ לארצם.

לשחק בישראל? לא, תודה

זרים נחשבים בתיאוריה שלנו. כמקצועיים טובים עליהם, שוויים הכספי [illegible] בליגה שלנו. [illegible] שאלתי את סטפנסן [illegible] אם יש לנו סיכוי לראות אותם [illegible] סיפרתי להם על מזג־האוויר [illegible] החיים הנעימים.

סטפנסן: „נכון, אבל מבחינה מקצועית אי־אפשר [illegible]"

בכורה בברונדבי – מול בני־יהודה

שלשום הגיע ארצה הכוכב החדש של ברונדבי. מה זה חדש? טרי. רק הוחתם בתחילת השבוע. זהו בנט קריסטיאנסן, בן ה־20, שנרכש מקבוצת ויילה. קריסטיאנסן הבקיע 10 שערים ב־13 מחזורי הליגה עד כה, מוביל בדירוג לפני נילסן.

בשבת יעשה כנראה את הבכורה הברונדבית שלו, מול בני־יהודה.

בנט שיחק בנבחרת עד גיל 21 מול איסלנד (3:3). גם בריאן לאודרופ היה שם, אבל לא חזר ארצה אחרי ביקורו בטורניר המזרח עם נבחרת הנוער. לטענת נילסן וסטפנסן, לא ידוע להם שנמכר לברצלונה, כפי שהשמועות אומרות. סטפנסן: „סביר יותר להניח שיילך לליגה האיטלקית".

בעוד שנתיים – בהרכב הראשון של הנבחרת

קלאוס נילסן ופר סטפנסן משוכנעים, כי תוך שנתיים יהיו קבועים בהרכב הראשון של נבחרת [illegible]

פורטו היתה חזקה מדי

קבוצה חזקה, ברונדבי, יצאה בכבוד [illegible]

המשחק של העסקנים

פסק זמן / רפאל נאה

עסקן בורה סטאנקוביץ עם שחקן מיקי ברקוביץ. שוב הוברר כי העסקנים שוכחים לעתים קרובות שהשחקנים הם רק בשר ודם

הכדורסלנים מתמודדים על הפארקט החלקלק באולמות חלוחים והדחוסים, הם – במלון מפוארים ● השחקנים חורקים שיניים אחרי הפסד, הם – מקבלים את הכשלונות שלהם בחיוך מעושה, כאילו דבר לא קרה ● העסקנים הם, כנראה, עם מיוחד במינו ובהתאם לכך מתנהל גם ה„משחק" שלהם על־פי חוקים מיוחדים ● המשחק האחרון היה בבודאפשט בירת הונגריה בקונגרס פיב"א. אווירת הסחר־מכר שם לא היתה מביישת את מסדרונותיו של כל מרכז מפלגתי אצלנו

ש בעה נציגים ישראלים נטלו בשבוע האחרון חלק בדיוני קונגרס ההתאחדות הבינלאומית בכדורסל (פיב"א) לאיזור האירופי ואגן הים־התיכון, שנערך בבודאפשט. הם היו שם בחברת כל המי ומי של עסקני הכדורסל האירופי. קרוב ל־130 איש יצגו 35 מדינות בדיונים. מבחינת גודל המשלחות, היתה ישראל השלישית בדירוג אחרי איטליה וספרד. בריה"מ, לדוגמה, יוצגה רק ע"י ארבעה אנשים.

בהשוואה לגודל המשלחות האחרות, נראה לנו מספר הנציגים הישראלים מופרז, במחשבה ראשונה. מנגד, הצביע מספרם הגדול של הנציגים שלנו על עוצמה ישראלית מסויימת בהתאחדות הבינלאומית. עוצמה, המעניקה גם מעמד ומביאה לכך שישראל נהנית לרוב ממעמד שווה־ליתר החברות.

מה שקרה בבודאפשט מעיד על כך. טורקיה ובולגריה לא היו מעוניינות לארח את ישראל בבתים המוקדמים בדרג ב'. פיב"א החליטה על הגרלה. הפור נפל על בולגריה, וזו נאלצה לקבל את דין ההתאחדות הבינלאומית. או אז נשברו לפתע המחיצות, ואלכסנדר בושקוב, נציגה הבכיר של בולגריה, דיבר על אירוחם בכל הכבוד של הישראלים ועל מתן אשרות־כניסה לעתונאים הישראלים, בתנאי שיהיו עתונאי ספורט, חברים באיגוד הבינלאומי (A.I.P.S). לפני פחות משבועיים לא הצלחנו לקבל אשרות, כאשר רצינו לסקר את הופעתם של דורון ומיקי במדי נבחרת אירופה, במשחק שנערך בסופיה. אחרי שבושקוב קיבל על עצמו את „דין התנועה" לאירוחם של הישראלים, ידאג גם לאשרות.

עו"ד שמעון מורחי, יו"ר מחלקת הכדורסל של מכבי ת"א, שקנה לו מהלכים בהתאחדות הבינלאומית, ביקש להקדים את המשחקים בבולגריה, בגלל הופעת קבוצתו בטורניר הבין־יבשתי במילאנו. הבקשה התקבלה כדבר מובן מאליו. ריימונדו ספורטה הספרדי אמר, כי תביעת ישראל צודקת והבולגרי לא הוסיף מלה ונתן את הסכמתו לשינויים. כללי המשחק בפיב"א הם כדלקמן: כל צד מנסה, כאשר נכשלים, מקבלים זאת בחיוך.

● השקעה ביחסי ציבור

במישור אחר, שאינו קשור לקונגרס, ניצל מורחי את קשריו הטובים בפיב"א, והצליח לצרף ברגע האחרון לנבחרת היבשת את מיקי ברקוביץ. גם כאן הופעל כנראה כללי ה„משחק", ולא היה זה כלל קל, לצרף כדורסלן שלא השתתף באליפות היבשת, שבה נכשלה נבחרתנו. העובדה כי שני ישראלים נקראו ל„רגל האירופי", מדברת בעד עצמה.

חמישה ימים לקח להם, לאנשי ההתאחדות הבינלאומית, עד לקיום ההגרלה. קודם ביקשו לשבץ את הקבוצות בבתים שלא לפי הגרלה. למשמע התוצאות הסופיות של ההגרלה, כאילו לא היה ויכוח, כאילו לא היה צורך בהגרלה, הכל חלק. זהו משחקם של העסקנים, לשם כך נערכים הקונגרסים.

איש־הקשר של הישראלים בבודאפשט, בשורה של נושאים, היה נשיא ההתאחדות היוגוסלבית, נובאישה פופוביץ'. כאשר ביקר כאן בעת משחקי הפועל (שימש כמשקיף רשמי), זכה פופוביץ' ליחס מיוחד ועתה החזיר בהתאם. ההשקעה ביחסי־ציבור חשובה כאן במיוחד.

פופוביץ' ורוב המתכנסים האחרים, נפגשו רק שבועיים קודם לכן, בעת אליפות אירופה בפיראוס. אבל מדוע „לבזבז" את אליפות היבשת על קונגרסים, אם אפשר להתכנס כעבור תקופה קצרה שוב...

מבחינה זו, אין מקום מתאים יותר מבודאפשט, שהפכה גן־עדן לתיירים. מבקר מן השורה לא חש כלל, כי מדובר במדינה השייכת לגוש הקומוניסטי. הכל נראה (ונשמע) מערבי: אנשים מסתובבים ברחובות עד 3־4 לפנות בוקר, מקומות השעשועים מלאים באדם. אנשי פיב"א, שחלקם הגיעו עם נשותיהם, חשו ב„פנינה ההונגרית", במלון „הייאט" המפואר, לגמרי לא רע. אשתקד, בעת הגמר האירופי לקבוצות, התגוררה הצמרת מביניהם באותו מלון וגם אז לא סבלה במיוחד...

הדיונים עצמם הם בדומה ל„סחר סוסים": שמור לי ואשמור לך. כולם שיחקו עם כולם. ליו"ר איגוד הכדורסל, יורם אוברקוביץ, לו היה זה ביקור ראשון בקונגרס, לקח זמן להבין וללמוד את שקורה.

אני חוזר לבולגרי בושקוב. הוא הגיע לבירה ההונגרית נסער מאוד, מלא זעם נגד הבלגי, ליאון ואנדל, על שזה סירב לאפשר לרוסי טראקנוב להופיע בנבחרת אירופה. טראקנוב הוזמן לסופיה על דעת הבולגרים, אך ואנדל, בצדק מבחינתו, אף סירב לאפשר לו לשבת לפחות על הספסל, לאחר שהשתמט ממשחקיה הקודמים של נבחרת־אירופה, בישראל ויוון.

את הבולגרים זה הוציא מדעתם. אבל כלפי חוץ נמשך בבודאפשט ה„משחק". ואנדל ובושקוב החליפו ברכות ולחיצות־ידיים ידידותיות. יריבות וחברות הולכים יחדיו בפיב"א. מדובר כאן במערכת־יחסים עניפה וסבוכה, שזר יתקשה למצוא בתוכה את ידיו ורגליו. מערכת מורכבת, בדומה ליחסים פוליטיים.

● גיבוי מסטאנקוביץ'

המזכ"ל, היוגוסלבי בורה סטאנקוביץ', שוחה בין הטיפות. הוא, למעשה, המפשר בין מזרח למערב. בעבר, יצא במיוחד למוסקבה, בנסיון לשכנע את השלטונות לאפשר את קיום המשחקים בין מכבי ת"א לאלופה הסובייטית, לא במדינה ניאטרלית, אלא בתל־אביב וקובנה.

סטאנקוביץ', למרות מוצאו היוגוסלבי, אוכל הרבה מרורים מנציגי הגוש המזרחי, שהם בדרך־כלל מלוכדים מאוד ומעלים את הצעותיהם אחרי דיון פנימי מוקדם (משהו בסגנון חברינו בהפועל). אלה רואים בסטאנקוביץ', המתגורר במינכן, מערבי לכל דבר. הוא עצמו רצה בשיתופם של שני כדורסלנים מבריה"מ בנבחרת אירופה והופעתם בת"א, אחרי שהתברר כי ארווידאס סאבוניס פצוע. אבל היה מוכן לצירופו של מארשולניס, אבל הרוסים לא רצו לשמוע על כך. סטאנקוביץ' תמך בצעדו של ואנדל לגבי טראקנוב, ונתן לו גיבוי מלא.

סטאנקוביץ' רואה בהשתייכותה של ישראל לאיזור האירופי עובדה מוגמרת. לאלה המטילים ספק בשיוכה של ישראל, הוא לא הכתובת. ממש כמו קודמו, וויליאם ג'ונס.

בבודאפשט ראינו את כל החולשים על הכדורסל האירופי, חלקם הסתובבו עם תיקיהם במבט של חשיבות יתר, הם אלה שקובעים את הפעילות הבינלאומית. הרושם הוא כי בנושא זה, של תיכנון הפעילות הספורטיבית, איבדה פיב"א את הצפון. זו אולי פעילות ה„מתאימה" לחלק מהעסקנים, אבל בפירוש לא לספורטאים, הסובלים מעומס רב ומתקופה קצרה מידי של חופשה. העסקנים מתחילים לשכוח, כי הכדורסלנים הם בני־אדם ולא מכונות.

הטבלות

בנות

צפון

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. דפנה	16	16			272-617	32
2. חוקוק	16	8	8		486-454	24
3. כפר קאלד	16	9	4	3	236-369	22
4. נאות־מרדכי	16	6	10		497-346	22
5. גדות	16	1	15		515-220	17

עמקים

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. ניר־דוד	18	16	2		357-770	34
2. גליל ת.	18	12	6		472-623	30
3. אפיקים	18	12	6		463-566	30
4. קישון יפ.	18	11	6	1	424-538	28
5. עפולה	18	10	8		511-642	28
6. בית־אלפא	18	9	9		541-541	27
7. מעוז־חיים	18	9	8	1	406-499	26
8. עין־חרוד א.	18	7	11		581-543	25
9. גלבוע	18	4	14		646-412	22
10. קבוץ־יזרע'	18		18		946-123	18

מרכז

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. ב"י ת"א	18	13	2	1	231-442	28
2. גבעת־חיים	18	9	7		456-370	25
3. אלי' ב"י/תי'	18	7	9		367-342	23
4. ב"י רוקח	18	6	9	1	381-347	21
5. הפ' שפיים	18	4	11	1	343-277	19

בנים

גליל־עליון

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. כפר־בלום	20	20			532-1021	40
2. דפנה	20	17	3		465-725	37
3. ק. שמונה	20	16	4		414-872	36
4. בית־הלל	20	12	8		668-693	32
5. שמיר	20	11	9		702-671	31
6. עמיר	20	10	10		662-629	30
7. כפר־גלעדי	20	10	10		749-764	30
8. נ. מרדכי	20	6	14		678-521	26
9. ש. נחמיה	20	5	15		708-527	25
10. מכ' מטולה	20	3	16	1	664-426	22
11. הגושרים	20		20		984-377	20

צפון

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. ראש־פינה	18	17	1		463-846	35
2. חולתא	18	16	2		634-962	34
3. מלכיה	18	14	4		552-762	32
4. יסוד־המעלה	18	10	8		528-514	28
5. יפתח	18	9	9		640-687	27
6. יראון	18	8	10		599-715	26
7. גדות	18	8	10		619-527	26
8. איילת־השחר	18	5	13		653-589	23
9. גונן	18	3	14	1	707-359	20
10. בני־כרמיאל	18		14	4	764-198	14

רמת־הגולן

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. רמות	16	13	3		409-572	29
2. קצרין	16	13	3		393-563	29
3. הפ' ב. יהודה	16	10	2	4	340-419	22
4. אלי' כ. חיספין	16	4	12		548-465	20
5. מרום־גולן	16		13	3	540-211	13

עמק הירדן

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. אשדות־יעקב	16	16			306-1179	32
2. אפיקים	16	14	2		453-747	30
3. כפר־תבור	16	12	4		410-706	28
4. נוה־אור	16	9	7		519-704	25
5. שער־הגולן	16	7	9		659-617	23
6. אלי' לביא	16	6	10		585-670	22
7. דגניה ב'	16	6	10		606-544	22
8. בארי/אפי'	16	2	14		906-339	18
9. חוקוק	16		16		1283-221	16

בית־שאן

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. ניר־דוד	18	17	1		519-944	35
2. תל־יוסף	18	16	2		450-659	34
3. עין־חרוד א	18	12	6		570-709	30
4. חפציבה	18	10	8		571-703	28
5. מעוז־חיים	18	11	6	1	538-597	28
6. שדה־אליהו	18	8	10		547-735	26
7. עין־חרוד מ	18	8	9	1	547-595	25
8. ה. בית־שאן	18	5	13		697-426	23
9. ער'/ב.השי'	18	3	15		782-483	21
10. מ. בית־שאן	18		18		902-272	18

עמקים

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפ' גבע	18	17	1		361-932	35
2. קבוץ־יזרע'	18	15	3		520-938	33
3. עונר/עפ'	18	14	4		374-739	32
4. ק. טבעון	18	12	6		589-751	30
5. הפ' יפעת	18	8	10		601-591	26
6. יזרע'/עפ'	18	8	10		713-596	26
7. משר' העמק	18	7	11		767-570	25
8. הפ' חבר	18	3	14	1	711-416	20
9. הפ' היוגב	18	3	14	1	834-435	20
10. מכ' העמק	18	3	13	2	821-333	19

חיפה

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. אל' ק. אתא	20	19	1		257-1080	39
2. בני־נהריה	20	17	3		597-1224	37
3. מ' יקנעאל	20	17	3		558-1017	37
4. ק. ביאליק	20	13	7		660-1005	33
5. עי' מוצקין	20	13	7		674-879	33
6. חיפה/הכר'	20	11	9		594-771	31
7. ה' כרמיאל	20	8	12		794-725	28
8. הפ' חיפה	20	6	14		961-775	26
9. אלי' עכו	20	3	17		971-455	23
10. מ' כרמיאל	20	3	16	1	1009-626	22
11. אמיר נהריה	20		20		1592-380	20

זוהי קבוצת מכבי קרית־ביאליק. עומדים, מימין: ארז פייר, גיל דויטשר, טל דרורי, אהוד הירש, שי מוסטר, יהב רשף, ערן בית־אב, והמאמן חיים קסטן; יושבים, מימין: ניר ארצי, גל רוטר, נדב רוסנוב, שלמה ששון, נמרוד פלדמן, רון סיטון, עמית קיסילוב, יניב פרי (תצלום: צבי רוגר)

קט־סל/ זאב הרצברג

שומרון

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. גן־שמואל	20	19	1		509-1020	39
2. מיקי חדרה	20	19	1		473-1116	39
3. גבעת־אולגה	20	15	5		597-862	35
4. פרדס־חנה	20	12	8		539-820	32
5. מעגן־מיכאל	20	11	9		597-767	31
6. בני בנימינה	20	8	12		696-444	28
7. כפר־סבא	20	9	9	2	535-575	27
8. הפ' חדרה	20	6	14		591-376	26
9. הפ' ג'ת	20	6	14		757-413	26
10. יהודה פ"ח	20	3	17		836-399	23
11. אפ' חדרה	20	2	18		1002-340	22

נתניה

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. נ. חיים מ.	18	18			314-989	36
2. כפר־ויתקין	18	16	2		427-897	34
3. כפר־חיים	18	14	4		471-707	32
4. בית־יצחק	18	11	7		574-686	29
5. הפ' מגל	18	9	8	1	501-472	26
6. נ. חיים א.	18	7	11		623-514	25
7. כפר־הרואה	18	7	11		682-525	25
8. אלי' נתניה	18	5	13		739-421	23
9. הפ' נורדאו	18	3	14	1	682-362	20
10. מכ' נתניה	18		16	2	817-257	16

שרון

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. מרכז רעננה	18	17	1		367-998	35
2. אבן יהודה	18	14	4		416-639	32
3. הפ' חרות	18	11	7		498-482	29
4. הפ' געש	18	10	8		585-590	28
5. תרוב רעננה	18	10	8		554-469	28
6. הפ' שפיים	18	8	10		517-393	26
7. אלי' כפ"ס	18	5	13		731-447	23
8. אלי' נתניה	18	4	14		611-353	22
9. מכ' רעננה	18	4	14		771-344	22
10. שקד רעננה	18	7		11	182-517	14

רעננה

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפ' הרצליה	22	22			403-1201	44
2. הוד השרון	22	19	3		445-1004	41
3. ארז רעננה	22	18	4		530-853	40
4. צפון רעננה	22	15	7		629-815	37
5. בני הרצליה	22	12	9	1	689-885	33
6. דרום רעננה	22	10	12		774-663	32
7. א.ס. רעננה	22	8	14		721-587	30
8. אלון רעננה	22	8	14		887-619	30
9. רמת־השרון	22	8	13	1	772-625	29
10. צע' הרצליה	22	8	12	2	681-514	28
11. אורן השרון	22	3	19		791-385	25
12. מ.ס. תפוז	22	1	20	1	1101-272	22

פתח־תקוה

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. אורן רעננה	20	19	1		522-964	39
2. נוקיס גב'	20	15	5		531-714	35
3. רמת אילן	20	14	6		568-863	34
4. הפ' עינת	20	14	6		734-846	34
5. אלונים ת"א	20	12	7	1	563-596	31
6. מודיעים	20	10	10		629-682	30
7. מכבי דקל	20	10	10		583-559	30
8. מזרח רעננה	20	5	15		742-595	25
9. חצב השרון	20	5	15		729-483	25
10. בזש השרון	20	3	16	1	800-389	22
11. הפ' אריאל	20	3	16	1	734-444	22

דן

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפ' אתרוג	16	16			286-1045	32
2. מרכז ר"ג	16	13	3		487-724	29
3. רמת־אביב	16	10	6		565-687	26
4. שמשוני פ"ת	16	8	8		605-484	24
5. א.ס. צעירים	16	8	7	1	540-515	23
6. בני ר"ג	16	7	9		579-519	23
7. הפ' חצב	16	6	10		579-427	22
8. סער ר"ג	16	2	14		694-367	18
9. מכ' דרום	16	2	14		711-278	18

תל־אביב

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפ' הדס גב'	22	22			641-1130	44
2. מכבי פ"ת	22	19	3		620-945	41
3. הפ' ורד	22	16	6		682-866	38
4. מכבי ניצן	22	16	6		797-1142	38
5. א.ס. אורן	22	15	7		835-990	37
6. מ.מ. נ"ש	22	12	10		788-838	34
7. מכבי ת"א	22	9	11	2	867-790	29
8. מכבי ר"ג	22	7	15		981-757	29
9. אורן ק. אונו	22	7	15		860-683	29
10. אורי ת"א	22	6	16		996-753	28
11. בית"ר ת"א	22	2	18	2	984-599	22
12. אס"א ת"א	22	1	20	1	949-507	22

נגב

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. ה.צ. אשקל	20	19	1		415-928	39
2. הפ. בארי	20	17	3		507-780	37
3. הפ. בשבע	20	16	4		413-788	36
4. רמת הנגב	20	13	7		559-760	33
5. אלי. נתיבות	20	11	9		735-630	31
6. בנ"ש חצרים	20	10	10		707-702	30
7. הפועל שמר	20	9	11		556-525	29
8. הפועל ערד	20	5	15		615-413	25
9. ד. אשקל	20	5	15		668-556	25
10. תבל אילות	20	5	14	1	908-436	24
11. הפ. אשקל	20		20		775-340	20

שפלה

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. בני ברית יבנ	22	21	1		545-1470	43
2. מ.ס. ר.אפעל	22	20	2		498-1111	42
3. רימון גבע.	22	16	6		601-977	38
4. הפ. נוה מלן	22	15	6	1	476-851	36
5. אל. ק. אונו	22	13	9		809-774	35
6. ב.י. רוקח	22	11	11		783-875	33
7. מכבי ר.חן	22	12	8	2	805-764	32
8. הרצל יהוד	22	8	14		823-631	30
9. שביט ת"א	22	6	16		962-636	28
10. ר"נ מזוך	22	4	18		842-444	26
11. צבר חולון	22	5	16	1	913-432	26
12. כביר/שפר	22	1	20	1	1155-247	22

מרכז

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. אלי. ראשל"צ	22	21	1		585-1065	43
2. ב.י. ת"א	22	17	5		666-900	39
3. שקד חולון	22	15	7		584-671	37
4. תנפד ראשל"צ	22	15	7		624-776	37
5. הפועל לוד	22	12	10		676-759	34
6. מ. ת"א/ב"י	22	12	9	1	596-635	33
7. סב./מנוסקן	22	10	12		807-682	32
8. ת. כביר מב.	22	8	14		697-662	30
9. אליצור ב"י	22	8	14		783-758	30
10. מכבי יבנ	22	8	14		617-612	30
11. הפועל יהוד	22	3	19		870-345	25
12. נ. דוד רמלה	22	3	18	1	788-428	24

שורק

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. אלי. אתנה	22	20	2		570-1040	42
2. הפ. נס־ציונה	22	20	2		525-1065	42
3. גפן ראשל"צ	22	17	5		621-913	39
4. הפ. ראל"צ	22	17	5		573-969	39
5. מב. רחובות	22	14	8		641-805	36
6. נצר סירני	22	13	9		706-848	35
7. מכבי מזרה	22	9	13		843-574	31
8. גבעת ברנר	22	7	15		850-646	29
9. אלי. סיני	22	5	17		854-517	27
10. אסא נ.צ.	22	4	18		899-461	26
11. אלי. רמלה	22	2	20		962-455	24
12. הפועל וגן	22	4	16	2	761-512	24

ירושלים

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפועל י־ם	20	20			243-1226	40
2. מכבי י־ם	20	16	3	1	437-896	35
3. נוש עציון	20	10	10		740-557	30
4. אליצור י־ם	20	10	10		732-494	30
5. הפועל צובה	20	4	16		884-314	24
6. רמת רחל	20		9	11	561-110	9

דרום

קבוצה	מש'	נצ'	הפ'	הפ"ט	הפרש ס.	נק'
1. הפ. אשדוד	22	21	1		385-1199	43
2. יד־מרדכי	22	18	4		489-632	40
3. אליצור יבנה	22	16	6		572-736	38
4. אליצור אש.	22	14	8		632-813	36
5. א.ס. אשקלון	22	16	3	3	418-806	35
6. כפר עזה	22	10	12		656-490	32
7. נחל עוז	22	11	10	1	550-402	32
8. זורות	22	8	14		709-489	30
9. ארז	22	6	14	2	784-335	26
10. שער הנגב	22	4	18		732-377	26
11. מכ. אשדוד	22	6	3	13	271-313	15
12. מג. אשדוד	22	1	8	13	468-74	10

זוהי קבוצת הפועל (הדס) גבעתיים. *עומדים, מימין:* המאמן שי בלס, ניר אלון, אורי קופר, דוד מלניק, בארי קינן, אלדד וולפמן, עמית פילבסקי, ליאור שטרסברג; *מאחוריהם* – מנהל בית־הספר לכדורסל מיכה שמבן; *כורעים, מימין:* דידי נבון, נועם שושני, רונן חדש, גיל משולם, אורי דקל, שגיא אבירי, יובל סטולר (תצלום: אברהם חסון)

הטוטו שלך

נו, טוב. כשהתחילו הניחושים של הליגות האוסטרליות נתגלו בשבוע הראשון 60 מנחשי 14. אפשר היה לחשוב שכל המנחשים עשו דוקטורט על הליגות באוסטרליה. אבל שני המחזורים האחרונים העמידו אותנו, המנחשים, במקומנו הטבעי – כאשר איש לא ניחש 14. עכשיו יש בטוטו „תוכנית" גדולה וקורצת. אז יאללה, לעבודה.

1. בית"ר ירושלים – בוכום. נכון שאתם לא רוצים ליפול כבר במשחק הראשון עוד לפני שמגיעה רבע תוצאה מאוסטרליה? אז קרימה, משולש.

2. בני־יהודה ברונדבי. ראה משחק קודם. זה בדיוק אותו דבר.

3. אלטונה גייט – סאנבורי. אחד המשחקים היותר שקולים בטופס השבוע. מקום רביעי נגד מקום שלישי בליגה של ויקטוריה. עוד משולש.

4. ווגקאסטר – אלביון. נו, טוב, צריך להתחיל לחסוך קצת כסף. באוסטרליה דווקא נופלים הרבה „2" ואנו מאמינים כי כך זה יהיה גם במשחק הזה.

5. נוקס סיטי – בולין. משחק „אש". נוקס סיטי „קטלה" בשבוע שעבר, בחוץ, את קבוצת הצמרת של סאנבורי. עתה היא מארחת בבית את המובילה, בולין, וכל תוצאה אפשרית; משולש. בקצב הזה של המשולשים הטופס הזה עוד יעלה יותר משניתן להרוויח השבוע...

6. מלבורן – מלבורן דרום. דרבי בין שתי קבוצות חלשות. מכיוון שצריך להפסיק קצת עם המשולשים מה יותר טוב מ־x סולו?

7. דנדנונג־צמון – ווריבי. משחק בין שתי קבוצות שכנות בטבלה אבל ההרגשה שלנו אומרת שדנדנונג לא תתקשה לנצח בביתה. 1.

8. אלטונה סיטי – רינגווד יונייטד. שוב משחק בין שתי שכנות, מתחתית הליגה השניה של ויקטוריה. הביתיות יכולה לעזור לאלטונה לזכות בנצחון אבל כדאי לסמן גם תיקו. 1, x.

9. דנדנונג סיטי – סאנדרינגהאם. אנחנו פשוט לא מבינים מה קרה לסאנדרינגהאם, בשבוע שעבר. ככה לחטוף רביעיה בבית? הרושם שלנו הוא שסאנדרינגהאם תתקשה לצאת מההלם. 1.

10. ווסט גייט – פראנן סיטי. גם ה„סיפור" של ווסט גייט מהשבת האחרונה לא ברור. קבוצה שהובילה את הטבלה חוטפת גם היא רביעיה ועוד על האפס? מעניין איך זה ישפיע עליה ומכיוון שאנו לא יודעים 1 ו־2.

11. אזורי – קאמברלנד. עוברים לליגה של דרום אוסטרליה. משחק בין שתי קבוצות תחתית, שישחקו קודם כל כדי לא להפסיד. x סולו. כדי לתפוס 14 צריך הרי לתפוס איזה תיקו סולו או שניים.

12. פרה־הילס – ליון גראנז'. לדעתנו פרה־הילס בבית טובה יותר. אבל ליון גרנז' נמצאת בתנופה לא רעה ולכן כדאי לחזק את הניחוש. 1, x.

13. סולניה – קמבלטאון. משחק פתוח בין שתי קבוצות טובות שינסו לנצח. קלאסי בשביל 1, 2.

14. סאליסבורי – קרואטיה. המשחק המרכזי של כל הליגות האוסטרליות בשבת. המובילה בליגה של דרום אוסטרליה נגד הדולקת בעקבותיה. קרואטיה ניצחה בשבת שעברה 0:5 אבל זה היה את סנטראל, הבית"ר נתניה של אוסטרליה. בשבת היא לא תכבוש חמישיה. משולש.

(א. אבי דניאל)

	לקמצנים 16 טור	למזליטיקים 128 טור	למכורים 432 טור
1	1, x	1, x	1, x
2	x	1, x	1, x
3	x	x	1, x, 2
4	2	2	2
5	1, 2	1, 2	x
6	x, 2	x, 2	x
7	1	1, 2	1, 2
8	x	x	x
9	1	1	1
10	1	1, 2	1, x, 2
11	x	x	x
12	1	1	1
13	x	2	1, 2
14	1, x	x, 2	1, x, 2

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים x 48 טורים

	5 משולשים ו־4 כפולים	טופס 1	טופס 2	טופס 3	טופס 4	טופס 5	טופס 6	טופס 7	טופס 8	טופס 9
1	1, x, 2	1	x	2	1	x	2	1	x	2
2	1, x, 2	1	x	2	x	2	1	2	1	x
3	1, x, 2	1	x	2	2	1	x	x	2	1
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	1, x, 2	1	1	1	x	x	x	2	2	2
6	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
11	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
12	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
13	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
14	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונות (בלבד) יש לשלוח לשעשועון „ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 1431 ת"א, 61091.

חִידָה חֶשְׁבּוֹנִית

אֶחָד + שָׁלֹשׁ = 6
חָמֵשׁ + אֶחָד = 6
שְׁלֹשִׁים + שָׁלֹשׁ = 8
שְׁנַיִם + עֶשֶׂר = 7

שֵׁשׁ + שֵׁשׁ = 4
שְׁמוֹנֶה + שְׁמוֹנֶה = 10
עֶשֶׂר + שֵׁשׁ = 5
שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה + אַרְבַּע = [illegible]

מַה קּוֹרֶה כָּאן, זוֹ שְׁטוּת אוֹ שִׁיטָה? אִם שִׁיטָה – תָּאֵר/י אוֹתָהּ. בְּהַצְלָחָה!

בין הפותרים יוגרל כדורגל.

הַיָּם הוּא מָבוֹךְ!

יִנּוֹן קִבֵּל כָּרִישׁ גּוּמִי מִדּוֹדוֹ דָּן, שֶׁהִגִּיעַ מֵאַנְגְּלִיָּה לְחֻפְשַׁת מוֹלֶדֶת. עַכְשָׁו בְּדַעְתּוֹ לְהַפְחִיד אֶת הַנְּעָרוֹת הַשּׁוֹחוֹת לַהֲנָאָתָן... אֵיזוֹ דֶּרֶךְ עָלָיו לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהַפְתִּיעַ אוֹתָן?

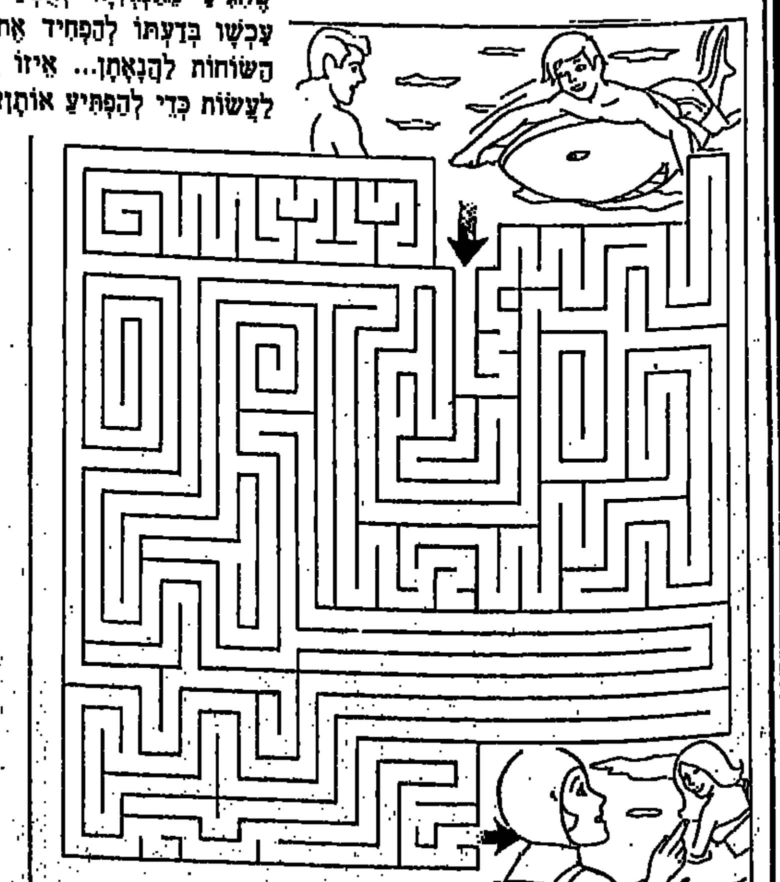

בין הפותרים תוגרל מערכת צבעים

מִשְׂחַק הַשְׁתַּקְּפֻיּוֹת

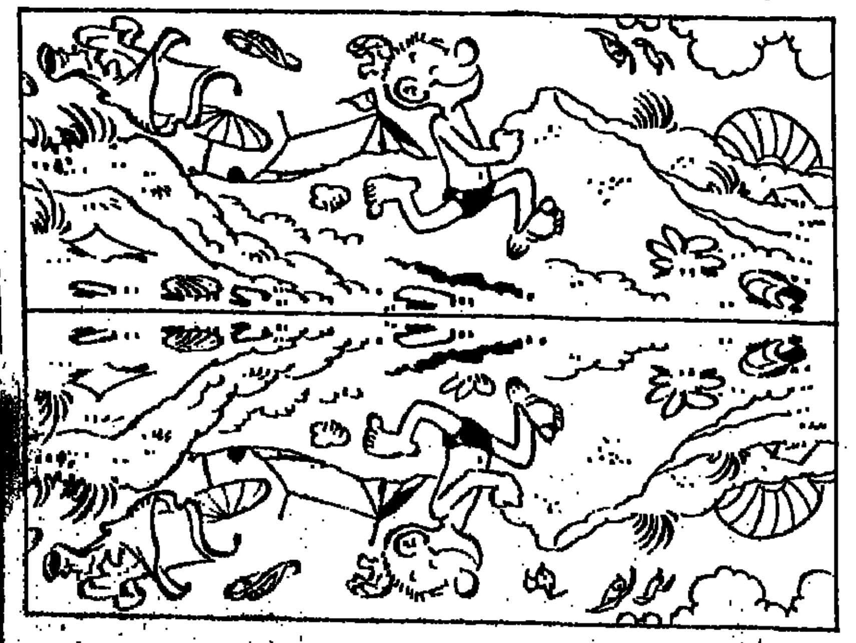

הוּא בָּא לְחֻפְשָׁה בְּחוֹף פַּלְמַחִים. הֵקִים אֹהֶל וְקִשֵּׁט בִּפְרָחִים. בַּיָּם מִשְׁתַּקֵּף הַמַּרְאֶה... אַךְ מַהֵם: שְׁלֹשָׁה פְּרָטִים אֵינָם זֵהִים!

נַסּוּ לִמְצֹא אֶת שְׁלֹשֶׁת הַהֶבְדֵּלִים. בְּהַצְלָחָה!

בין הפותרים יוגרל ספר.

ידיעות אחרונות לילדים

בעקבות העקבות

מאת גדי טאוב

פרשת המוות בים

בשעה שמונה ושלושים, אחרי ליל שרב מעיק, הגיעו המפקח קידר ועוזרו, סמל המשטרה ברזילי, לרצועת חוף צרה בפאתי מושב „עמיר". על החול הלבן היתה מוטלת גופה של צעירה בבגד־ים לבן. שערה הרטוב היה מעופר בחול והאפיל מעט על חור של כדור אקדח שנפער ברקתה הימנית. אל המקום הובילו עקבות־רגליים נעולות סנפירים ושביל חול כבוש עליו נגררה הגופה מן המים. ליד הגופה היו מונחים בלון ומשקפת צלילה וזוג סנפירי־גומי שחורים. מד־הלחץ של הבלון הראה שרוב האויר הוצא ממנו. המפקח קידר קילף סוכריית מנטה ונעץ מבטו במפרש הלבן של סירה תחרותית קטנה שנקשרה למצוף, מרחק 100 מטרים לערך מן החוף. הגבר, גבה־קומה שתווי־פניו נישריים משהו, לא נראה נינוח בחליפת הצלילה שלו. „שמע, המפקח..."

„קידר", עזר לו הבלש.

„קידר, כן. היא פשוט השתגעה עלי, אתה מבין, היא אהבה אותי יותר מדי, אבל לא יכולתי לעשות כלום".

„אני מצטער לשמוע", אמר קידר, „בוא ותספר לנו הכל מהתחלה, ובצורה מסודרת".

האיש התנשם עמוקות. „לפני שעה כערך", פתח, „טיילתי עם הכלב שלי, ופתאום שמתי לב שמפרש הסירה שלי מורם. זה מוזר, כי אני תמיד מקפל אותו כשהסירה קשורה. הורדתי את החולצה ושחיתי לשם, ומה שגיליתי המם אותי לגמרי: על משטח העץ המשוח בלכה, היה חרוט „על מצפונך", ומתחת לכיסוי הברזנט של המושב מצאתי אקדח מונח על תמונה רטובה שלי ושלה מהחורף שעבר. כדור אחד היה חסר בתוף. שחיתי חזרה ועליתי הביתה להביא את ציוד הצלילה, למרות שלא חשבתי שהיא באמת עשתה משהו. הייתי בטוח שסתם רצתה להלחיץ אותי. צללתי ומצאתי את הגופה מתחת לסירה. לא רחוק משם היה גם סכין הקומנדו שאני שומר בתא המטען, והתרמיל של הקליע שהרג אותה. היה לי קל למצוא אותו מפני שהוא מבריק. הבאתי את הגופה לחוף ורצתי הביתה לצלצל אליכם למוקד".

„אתה משקר", אמר המפקח, „ואתה בא אתנו לתחנת המשטרה".

למה חשד המפקח בבעל הסירה?

החידה ופתרונה ישודרו בקול־ישראל, רשת א', ביום חמישי, י"ב בתמוז תשמ"ז (9.7.87), במסגרת התכנית „בראש צעיר", המוגשת משעה 14.00.

עץ השזיף בן 40

מאת עדולה

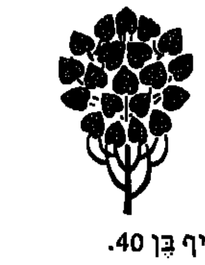

עץ השזיף בן 40.
הענפים כבר
נשברים.
כבר נגמרו לו הכחות –
צריך לתמך בסמוכות.

ועורבני אחד צעיר
(כפה שחורה, לבוש בהיר)
בא לבקר את הזקן:
"אתה מרשה לבנות פה קן?"

"הוי, חביבי, כל־כך נחמד...
הבט, כלי פרוש כמו יד,
ויש עליה רעננה...
עליה לא קפצה זקנה!

אמנם התקינו לי קבים,
אך יש עוד זמן עד שאלך.
איני הולך אל השמים,
איני הולך, איני הולך!

יש להבשיל את הפרות.
צריך לגמר את העונה –
יש לשמים סבלנות;
הם עשויים מהמתנה.

בוא, עורבני, ובנה קנך.
מלא לבי בצפצופים...
עוד פעם ילמדו לעוף
על ענפי העצים."

פצפונים

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 41

חידה זו לקוחה מספרו של מוריס קרייציק „חידות מתימטיות", שיצא לאור בהוצאת „דביר" בשנת 1953.

אני הנני שחקן שח־כלהב, אבל מתי מת ה־12, מקושי מכירה את המהלכים. לפני מספר שבועות באו לבקרני שני ידידים שהם שחקני שח דגולים. לאחר ארוחת הערב שיחקתי משחק אחד עם כל אחד מהם והפסדתי בשני המשחקים. אז נכנסה לחדר בתי ובשמשעה על הפסדי הכפול היא אמרה: „אני יכולה להשיג הישג טוב יותר ואני אשחק בבת־אחת נגד שני ידידיך. נגד הראשון בכלים הלבנים ונגד השני בכלים השחורים (במשחק שח פותחים הכלים הלבנים)". כולנו הסכמנו לכך ואכן היא השיגה הישג טוב משלי. הכיצד?

*

פתרון חידה 38

הוא אמר: „אי אפשר לתלות אותי בשבת הבאה, שכן אדע ביום ששי אחר הצהריים, שלמחרת יתלו אותי, וזה מנוגד לפסק־הדין, שכן אדע על יום תלייתי לפני בוקר התליה. זה מביא אותי ליום ששי, אבל אם אהיה בחיים ביום חמישי אחרי הצהריים, אדע בודאות שיום ששי חייב להיות יום התליה". כך הוא המשיך עד ליום ראשון, שהוא היום האפשרי היחיד, אבל שוב הוא יודע את יום התליה מראש.

* * *

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת: שעשועון „ידיעות אחרונות לילדים", ת.ד. 1431 תל־אביב, 61091.

בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

רשימת מצרכים

מאת אלי רווה

כל הדברים החשובים באמת מתחילים אצלנו בארוחות הערב, וכך קרה לפני כעשרה ימים. אחותי בקשה לאכל סלט ירקות וגבינה צהבה, ואני התעקשתי דוקא על ביצת־עין וגבינה מלוחה.

"כאן לא מסעדה, ואני אינני משרתת שלכם," רטנה אמא, "תחליטו על תפריט משתף, אחרת לא תקבלו שום דבר." אמא מתעקשת וגם אנחנו.

"די, נמאס לי," התפרצה אמא, "אתם מעצבנים אותי, אין לי כח אליכם."

אבא התערב: "אני רואה שאת עיפה," פנה אל אמא, "קחי לך חפשה וסעי אל אחותך לנוח."

"אם אתה חושב שעלי לנוח, אסע לבית ההבראה."

ובאמת, אמא נסעה לבית ההבראה.

חלפו שבעה ימים מאז נסעה, והיא עומדת לשוב היום אחר הצהרים. אבא התרגש מהבקר: "צריך להכין את הבית לכבוד אמא," אמר אלי, "ואתה ממנה על קנית מצרכים. את," אמר לאחותי, "אחראית על הנקיון, ואני אבשל ארוחת מלכים."

אבא נכנס למטבח והחל לטרח בבשול. כל רגע קרא לי ובקש שאביא משהו אחר: הנה חסרה לו פפריקה, והנה הוא צריך באפן דחוף דוקא שמן זית: לפתע התברר שאין תירס מתוק ואחר כך ארז, ואחר כך פודינג ואני מהרתי אל המכלת להביא כל מה שחסר. כאשר חזרתי בפעם השמינית עם הצמוקים לעוגה, נתבקשתי להשאר בחדרי, כי אחותי החלה במבצע הנקיון. זמן־מה היה הבית שקט ואני התרכזתי בהכנת שעורי הבית שלי, עד שאבא נכנס לחדר: "הצלי כתנור ובעוד כשעה יהיה מוכן. אני מקוה ששום דבר לא חסר," אמר.

"גם אני מקוה," אמרתי, ובאמת קויתי, כי לא רציתי לרוץ שוב למכלת.

אבא עמד ונסה להזכר בכל זאת: "שתי חלות, יש. שקית חלב, יש. יין אדם ויין לבן, יש. סבתא וסבא אוהבים מרק צח, יש. שקדי־מרק? יש." ועוד הוא מנסה להזכר, והנה נזכרתי שבאחד השעורים ערכנו בכתה רשימה של מצרכים העולים על שלחנה של משפחה רגילה. הוצאתי את המחברת, ויחד עם אבא עברנו על רשימת המצרכים.

"פרות העונה?" קראנו בשורה האחרונה. "איך שכחנו?" קרא אבא, "לקבל את אמא בלי פרות? מה אתה יושב בשקט, קפץ מיד, רוץ לקנות."

בערב היתה ממש חגיגה. אמא נראתה נהדר והיתה שמחה. כשהתישבנו לארוחה ואבא הגיש בגאוה רבה את הארוחה שהכין בעצמו, אמרה אמא: "איזה אכל נהדר, חבל שאני אכלתי כל כך הרבה בבית ההבראה. אתם אכלו ותהנו, אני אכל בינתים מפרות העונה."

אתם רוצים מוסר השכל? כדאי לרוץ אפלו עשר פעמים למכלת, העקר שאמא תהיה מרצה!

יש שאלות? יש תשובות!

מדוע הולכות הנמלים בשורה ארכה?
רבקה שדה, חולון

כמאמר הפתגם "לך אל נמלה עצל...".

אמנם, לא כל הנמלים הולכות בשבילים, אך מינים רבים של נמלים אכן עושים כך.

ודאי הבחנת, כי השבילים הללו ברורים עד מרחק מסים מקן הנמלים. נמלים הולכות בשורה ערפית למרחק מספר מטרים מקנן, ואז השבילים נעשים פחות ברורים, כי הנמלים מתפזרות לחפוש מזון. אם מתבוננים בשבילים, אפשר לראות איך מדי פעם עוצרת אחת הנמלים ומקרבת את גחונה לקרקע. הדבר נעשה כדי להשאיר "כתם" של ריח. שבילים אלו נוצרים ונשמרים על ידי השארת ריחות־סמון של נמלים. ואפשר לראות שאכן הנמלים ההולכות בשביל, בוחנות אותו כל הזמן במחושיהן, המשמשים להן להרחה, כמו שהאף שלנו משמש אותנו.

זאת ועוד, מדי פעם הולכות הנמלים זו מול זו ונפגשות. הן מקרכות ומנשקות זו את זו במחושיהן ולומדות כל אחת מה יש לרעותה לספר לה. כך מסגלות הנמלים "לנסע באוטוסטרדה" – ישר אל המקום בו נמצא מזון, ולחזור בדרך המהירה הביתה.

אם נטשטש את שביל הנמלים ברגלנו, נראה את המבוכה בה תתקלנה הנמלים, אשר סבבנה לאזור. הן תעצרנה ואז תלכנה לצדדים בחפוש אחר השביל שהלך לאבוד. לבסוף תמצא נמלה "אמיצה" את הטשטוש, ואט אט יגבר הזרם של הנמלים, עד שה"אוטוסטרדה" תחדש.

מעט הילדים

חלום

בלילה חלמתי חלום:
הכל היה חשוך פתאם.
נכנסתי למערה,
ושם ראיתי מנורה.
היתה זו מנורת המקדש,
כלה זהב מקדש,
ולידה עומד אהרן הכהן
ועל בגדו נוצץ החשן.
בסוף התעוררתי
ואת הכל שכחתי.

פרחית אדרי, כתה ה', בית־שמש

*

צלצול בחלום

צלצול נשמע, צלצול נעים.
המורה מגיעה עם התלמידים.
אף תלמיד אינו מתמיד –
בשעור ספרות, חשבון, אנגלית,
כלם תולמים.
אסתובב לי בין גלי הדמיון –
בין חלום לבין חלום,
בין אמת לבין השקר,
שאלות עשרים בספר.
והנה צלצול סיום –
את החלום לקח היום.

קרן אדלר, בת 8½, ראשון לציון

מפלצת הפנה

מאת יפה טלרק

"אמא," קרא אורי ממטתו, "אמא..." והתחיל לבכות.

"מה קרה, אוריד?" באה אמא במרוצה, "למה אתה בוכה?"

"אני... אני..." נסה אורי לדבר, "אני מפחד מהחשך. יש מפלצת בפנה."

"אורי, ילד שלי, אין מפלצות בעולם ואתה יודע את זה," אמרה אמא. "נסה להרדם שוב."

"ישנ" המשיך אורי לבכות, "שם בפנה, היא יושבת ומפחידה אותי. היא כל כך גדולה ושחורה ויש לה המון עינים."

אמא הדליקה את האור בחדר והצביעה לעבר הפנה. "הנה אתה רואה? אין שום מפלצת. פשוט חלמת."

אורי הביט לעבר הפנה, אך לא נרגע. "יש כן מפלצת," אמר בעקשנות, "רואים אותה רק בחשך, מביטה ישר אלי עם כל העינים שלה, וזה כל־כך מפחיד."

"טוב," אמרה אמא, "אשאיר את האור דולק בחדרך עד שתרדם. שום מפלצת לא תבוא להפחיד את הילד שלי."

אמא יצאה ואורי נשאר במטתו בחדר המואר. פעם אחרונה העיף מבט לעבר הפנה. היא היתה ריקה. רגוע הסתובב אל הקיר ונסה להרדם.

קול בכי נשמע. אורי התעורר. מה זה? חשב, מי בוכה? הוא הקשיב. "זה לא אני," אמר לעצמו. זו גם לא אמא, ואבא לא נשמע בכה."

הוא התרומם מעל לכר והקשיב. קול הבכי הגיע מהפנה, אבל אורי לא ראה שם אף אחד. "מי זה יכול להיות?" חשב, ובקול רם אמר: "מי זה בוכה?"

"אני," נשמע קול דק ומתיפח.

אורי קצת נבהל. לשמע קול בלי לראות אף אחד זה לא כל כך נעים.

"מי זה אני?" שאל בקול רועד קצת.

והקול המתיפח ענה: "אני... מ... מ... מפלצת הפנה."

אורי הרגיש שלבו פסק לפעם. מעולם לא תאר לעצמו שגם מפלצות בוכות. קולו רעד קצת יותר כשאמר: "מפלצת הפנה? אבל למה את בוכה?"

"כי... כי... אני מפחדת מהאור," ענתה המפלצת בבכי קורע לב.

"את פוחדת מהאור?" התפלא אורי, "למה, איך זה שאת מפחדת מהאור?"

"כי באור אתה לא יכול לראות אותי, ואני לא יכולה להפחיד אותך." והמפלצת משכה באפה בקול רעש נורא.

הפעם, אורי לא נבהל. "אהה!" קרא, "תפסתי אותך, מפלצת רשעית! בעצמך אמרת שאת רוצה להפחיד אותי! אז שתדעי לך: אני לא אכבה את האור ואני לא אפחד ממך! את בעצמך פחדנית. ובכלל, תפסיקי לבכות, את מפריעה לי לישון!"

"אאה... אאה..." הגבירה המפלצת את יללתה, "בבקשה, בבקשה, כבה את האור. אני... מ... מ... מכרחה להפחיד אותך..."

"את מכרחה להפחיד אותי?" התפלא אורי, "מה פתאם את מכרחה להפחיד אותי, מה עשיתי לך?"

"אתה לא עשית לי כלום," ענתה המפלצת, "אבל אמא שלי ואבא שלי למדו אותי תמיד שאנחנו המפלצות קימות רק כדי להפחיד, כך שזה התפקיד שלי ואני מכרחה למלא אותו." ושוב משכה באפה.

"חהו", צחק אורי, "אמא שלי בכלל לא מפחדת ממפלצות."

"נכון," אמרה המפלצת שקצת נרגעה, "כי אמא שלך לא מאמינה שבכלל יש מפלצות בעולם. ומי שלא מאמין, לא מפחד."

"ואת באמת רוצה להפחיד אותי?" שאל אורי.

"לא," ענתה המפלצת, שחדלה בינתים לבכות, "אני לא כל־כך רוצה להפחיד אותך, אבל הורי יכעסו עלי מאד אם לא אעשה זאת, ואולי גם יענישו אותי. כל בקר כשאני חוזרת הביתה, אני צריכה לספר להם כמה ילדים הצלחתי להפחיד במשך הלילה."

"באמת, מצבך קשה," אמר אורי. ופתאם הרגיש שכבר אינו מפחד מהמפלצת ושהוא אפלו קצת מרחם עליה. "את יודעת מה?" אמר, "אני אעזר לך. אני אכבה את האור ואתן לך להפחיד אותי."

אורי ירד מהמטה, כבה את האור, חזר בריצה למטתו ונבלע מתחת לשמיכה.

"אורי," שמע את המפלצת קוראת לו, "אורי, הבט אלי."

נדמה היה לו שהמפלצת מחיכת. לאט לאט הוציא אורי את ראשו מעל לשמיכה והביט לעבר הפנה. המפלצת רבצה לה שם בחשך, גדולה ושחורה, והביטה בו בכל המון עיניה ג...באמת חיכה.

– היא בכלל לא מפחידה – חשב אורי – היא אפלו די נחמדה... אבל בקול רם אמר:

"הוו... את כל־כך מבהילה, מפלצת הפנה! אני כל־כך מפחד ממך!" ואורי עשה את עצמו רועד בכל גופו, וגם נקש בשניו. המפלצת צהלה מרב אשר ועיניה זרחו בהמון צבעים.

"עם מי אתה משוחח שם, אוריד?" נשמע קולה של אמא מעבר לפתח הדלת.

"עם אף אחד," ענה אורי, "אני סתם חולם." והוא קרץ אל המפלצת, ובחשך החזירה לו המפלצת קריצה. בהרבה עינים, כמובן.

ספרים שכדאי לקרוא

מאת בינה אופק

גן ירק מפלסטלינה, בעלי כנף מפלסטלינה. איורים רוני ארן, חרוזים: דרור גרין, הוצאת "כתר".

"על ספסל בגן ירק יושבים צנונית וצנון. היא סורגת לו צעיף, והוא קורא עתון".

חרוזים נחמדים לפסלי פלסטלינה מעצבים להפליא. מאז החל רוני ארן לפסל איורים, אני יודעת שפלסטלינה יכולה להביע המון, להיות טעימה, להיות מצחיקה ובעקר – להיות אמנותית.

שני ספרים אלה מצטרפים לאלה שכבר יצאו, וכמו שאמרה יפה הצירה: "אחרי שרואים את זה, לא רוצים כבר לצייר". יפי של ספרים!

הביצה היפה ביותר בעולם, מאת הלמה היינה, עברית: יהודה עמיחי, הוצאת שוקן לילדים.

ספר כמו זה, נולד משלם, כמו ביצה עגלה ויפה. הצייר שהגה את הרעיון גם צייר וגם כתב, יהודה עמיחי תרגם באהבה ובחן, ורק חבל שלא נזכר בשום מקום, שאמנם הצייר הוא שכתב וצייר. ספר יפהפה.

דפים מהיומן של גלי

הביאה לדפוס, מיכל י. גורן

הרגשות

תמיד רציתי לכתב יומן עם המון דפים. יומן כזה עבה עם כריכה קשה, עטופה נייר צבעוני, יומן שאכתב בו על עצמי, על המשפחה, החברים ועוד כל מיני דברים מענינים. היום הזה הגיע, ממש הרגשתי צרך לכתב, ולא לאבד אף מלה. אני ממש נרגשת ומקוה שיהיה לי מה לכתב. רק שאחי אתי לא יחטט יותר במגרות, אני בטוחה שיהיה לו מה להגיד. זה הכל מתוך קנאה, אני בטוחה. תמיד הוא מקנא בי. אמא אומרת שזה מפני שהוא קטן יותר. אני לא חושבת שזה שיך דוקא לקטנים: אני מכירה גם גדולים שמקנאים...

בעוד חדש ושבוע אהיה בת אחת־עשרה, וגם זאת סבה להתרגש.

עם אמא ואבא אני תמיד מתיעצת, זה כיף שאפשר לשוחח בחפשיות עם ההורים.

יש לי חדר משלי, ואני נהנית לשבת ולחשב בשקט על מה שעובר עלי בבית ובכתה.

בזמן האחרון אמא כמעט אינה מתערבת במריבות ביני ובין אתי, וגם אבא נתן לנו להבין, שאנחנו יכולים לפתר את הבעיות שלנו בעצמנו.

הדף כמעט נגמר, ואני מרגישה שיש לי עוד הרבה מה לכתב.

להתראות בדף הבא,

גלי

משנים מעולם אחר

מאת יבשם עופר

המטרה: אדם על המאדים

ברית־המועצות וארצות־הברית חתמו ביניהן על הסכם לשתוף פעלה בתחום המחקר בחלל. על ההסכם חתמו לפני זמן לא רב במוסקבה שר החוץ האמריקני, ג'ורג' שולץ ועמיתו הרוסי, אדוארד שוורדנדזה. ההסכם כולל כמובן רק את המחקרים לצרכי שלום, ועדין לא ברור כיצד הוא יבוא לידי בטוי. כדאי לזכר כי זה יותר מעשר שנים לא יצאה אף חללית מאישת מעבר למסלול המקיף את כדור־הארץ. בארצות־הברית נשמעות דרישות לקצץ בתקציב המחקר בחלל, וברית־המועצות מתרכזת בבנית חלליות לא־מאישות, שהן למעשה רובוטים מעופפים.

יכול להיות ששתוף הפעלה בחלל בין שתי המעצמות יוליך בסופו של דבר, למבצע שכלנו מצפים לו בכליון עינים: הנחתת אדם על כוכב־הלכת מאדים. האמצעים הטכנולוגיים הדרושים להוצאת המבצע הזה אל הפעל, נמצאים למעשה בידינו. חסרים רק התקציבים וההחלטה לצאת לדרך. אף אחת משתי המעצמות אינה מוכנה לשאת במעמסה הכבדה הזו לבדה. אולי השאיפות ביניהן תוציא את העגלה מן הבוץ, ותנחית אותה על כוכב־הלכת מאדים.